

DOMSKI HRANIDBENI *LANAC* **[DHL]**

Broj 12

"DOMSKI HRANIDBENI LANAC"

(DHL), list je djece, mlađih, zaposlenika, roditelja, suradnika, bivših korisnika, volontera i simpatizera Doma.

ADRESA REDAKCIJE:

Dječji dom Ruža Petrović,
ul. Pina Budicina 17, 52100 Pula, HR.
Tel/fax 382-928.
djecjid5@gmail.com
www.djecjidompula.hr
Broj 12, studeni 2016.

IMPRESSUM:

GLAVNA UREDNICA:
Lucia Vinković.

DEŽURNI I ODGOVORNI UREDNICI:
Daniela Vukelja, Ana Jović i Mladen Kosanović.

GRAFIČKI UREDNICI:
Gordana Brborović i Amir Ali Yarnian.

SURADNICI U BROJU:

Osana Bursać, Nadia Šorli, Patrik Beletić, Orlando Vitasović, Filip Ujčić, Mateo Ujčić, Branka Vinković, Ivana Deak, Sara Belac, Valentina Matejčić, Monia, Laura, Joana Castro, Hossein Patrik Musavi, Maša Kosanović, Dragan Kljaić, Lorena Nadrčić, Sanja Špiritović, Ana-Maria Vinković, Sara Šabić, Dragan Đerfi, Azra Mašinović, Zehra Novljaković, Đuro Bamburač i Goran Vodopija.

FOTOGRAFI:

Luana Kosanović, Mladen Kosanović, Dragan Đerfi i dr.

TISAK:

"MPS" d.o.o. Pula.

NAKLADA:

200 primjeraka.

**NEMA REMITENDE.
NEMA CIJENE.
NEMA PROBLEMA.**

Riječ glavne UREDnice

Ja sam Lucia Vinković i ove godine JA sam glavna urednica domskih novina. S ponosom predstavljam 12. broj koji imate u rukama. Ne ispuštajte ga dok ne pročitate...ima sveeeega. Bili smo vrijedni na sastancima redakcije, ideje su skakale, tekstovi su se čitali, zatim prepisivali (ja!). Bila sam baš ono što volim biti - prava tajnica! Rado bih vam se predstavila malim tekstom- sebe i svoj život u Domu. Ovako sam napisala:

Došla sam u Dom 5.9.2014. godine. Iako je bilo davno još se sjećam svoje prve noći u Domu. Bila sam tužna jer sam prvi put spavala bez majke u sobi. Spavanje u velikoj

zgradi punoj djece bilo je drugačije nego noćenje u nekom hotelu tijekom školskog izleta. Prvu djevojčicu koju sam upoznala bila je Zeki i ne biste vjerovali- sjetile smo se da smo zajedno isle u vrtić! Dobila sam i svoju prvu gospođu. Zvala se Lorena, bila je visoka, vitka, bujne kovrčave smeđe kose. Manekenka! Kad malo promisljona zapravo i je manekenka. Prema meni, mojoj sestri i bratu, bila je dobra, simpatična, puna razumijevanja, alii stroga onda kada smo to trebali. Voljela sam je baš takvu kakvu je. Sjećam se popodneva kada je okupila našu grupu želeći nam priopćiti važnu vijest- odlazi raditi u Zagreb, a nas, mene, Emanuela i Anamariju, preuzima odgajateljica Ana. Istovremeno sam bila sretna jer ćeći u "žensku grupu", a i tužna jer odlazi naša Lorena. Sada sam u grupi sa starijim curama. Od kada je gospođa Lorena otišla nisam imala priliku vidjeti je, a baš bih to voljela. U Domu se dobro slažem sa svom djecom.

Kada se vratimo na početak ove priče, mogu reći da se sada noću osjećam sigurno jer sam bolje upoznala tu zgradu i sve ljudе u njoj.

Vaša glavna urednica
Lucia Vinković

KALENDAR DOGAĐANJA

LIPANJ
2015.

1.6.

naš psiholog Mladen dogovorio je upis Marije Vitasović u 1.razred. Marija na jesen postaje ponosna prvašica. Marijin brat blizanac Karlo već je u drugom razredu i danas uživa na školskom izletu u Dino parku kraj Poreča. A u Poreču su i Tanja, Marti, Adnan i Mateo također na školskom izletu. Možda su se sreli?

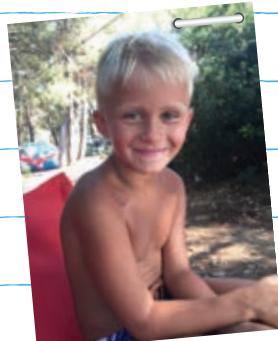

3.6.

odgajateljica Tanja povela je Tomu i Entoniju u školu boksa. Hmmm, momci se ozbiljno spremaju na treniranje....

4.6.

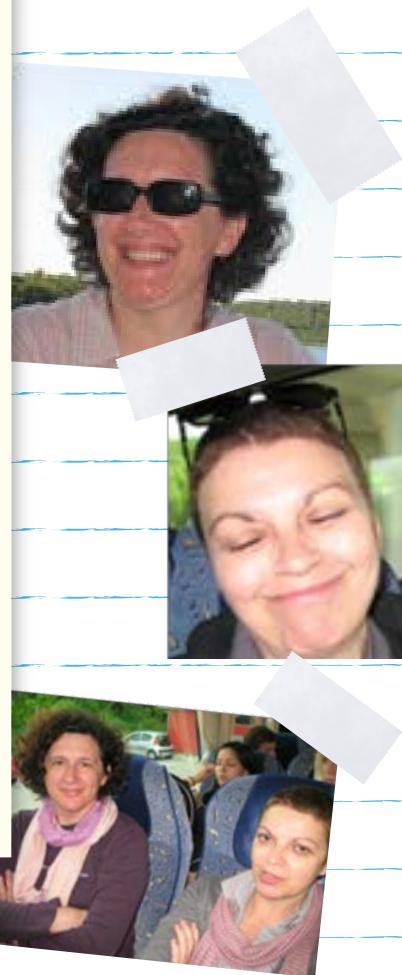
Karlo je ponovo na izletu, ovaj put u Gorskom Kotru, ne sa školom, već u organizaciji svog Plivačkog kluba i pod budnim okom vrijedne volonterke Sanje Špiritović. trt Lijepo!

2015. 2016.

PŠU:

ODGAJATELJICE DANIELA I ANA

8.6.

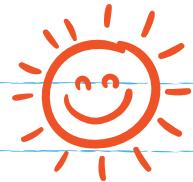
Osana je nastupala u školskoj-završnoj priredbi i to u discu "Uljanik", a njezin su nastup popratile prijateljice Ana-Maria i Lucia i njezina odgajateljica i moja sis Daniela.

A istoga dana **Patrik B.** bio je (ma, kao i uvijek) glavna zvijezda na premijeri predstave "Priče koje valja pripovijediti u INK. Naime, naš Patrik, pravi likovni umjetnik, sudjelovao je u izradi scenografije za predstavu. U kazalište su ga pratili **Luli, Oli i Manči**, a nakon predstave naša medicinka, svestrana **Luli** je svoje dečke povela na fini sladoled. Valja se počastiti tu i tamo. Predstavu smo gledali i sljedećih dana, pohodili smo kazalište, divili se **Patrikovom** radu....

10.6.

vesela družina: Valentina, Sanja Ć., Martina, Ivan A. i Manuel pošli su na maturalac u Međimurje. Marija se opršta od vrtičkih dana, završna priredba je bila baš cool. U Centru za rehabilitaciju Veruda sada ima nove rehabilitatorice Gordanu Pajca Grbin i Sanju Paić.

Zagreb. E, sad najvažnije-pobjedu je odnio rock sastav iz 80.ih godina prošlog stoljeća- Patrik B., Marija i Osana. Luuuudo!

Naši vrijedni momci: Anton, Ilir i Milan spremaju se na ljetnu šljaku u Puljankinom skladištu,....

12.6.

rastužila nas je vijest da je mama Branka Vinković imala prometnu nesreću. Od srca joj želimo brz oporavak.

13.6.

nitko s izlaska nije došao na vrijeme. Iako su svi (dovoljno je reći- maturant do maturanta) bili na istom ročkasu, došli su u različitim terminima. Ah, maturanti!

15.6.

posjetili su nas djeca i učitelji OŠ Potpićan, družili su se s nama, donijeli nam darove,....

Odmah sutradan u dnevniku je pisalo da su toga djeca uživala u proslavi Martininog 19.rođendana. A možda je užitak bio sladji jer je zadnji dan nastave?!

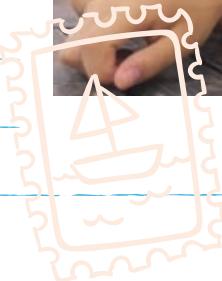
Za sam kraj lipnja valja istaknuti dvije vaaažne stvari; maturirali su: **Anton, Ivana D., Milan, Ilir, Hossein, Sanja Ć., Martina, Manuel**. Čestitke svima!

Iz Portugala nam je stigla volonterka **Joanna Castro**. Dobro nam došla!

17.6.

Slavimo Dan Doma na Fratarskom otoku! Aj, fešta! Aj, predobra priredba, glazbeno-modni vremeplov. Odlična modna revija, prepredobri kostimi. Sve su to osmislile i realizirale naše kreativne mlade odgajateljske snage Nikol i Lorena. Nikol je vodila program, najavljivala učesnike, a Lorena je bila s nama u mislima jer je 1.6. otišla na novo radno mjesto, u

**SRPANJ
2015.**

4.7.

nije baš bila zadovoljna njihovim ponašanjem. Hm. Djevojčice Vinković i Osana razgovarale su s odgajateljicom Danielom o ponašanju prema Joanni. Sutra će je uz isprike, počastiti sladoledom (na njihov račun, naravno)!

5.7.

u užarenom potkrovju gleda se film "Snježno kraljevstvo". Kad nema klime...

6.7.

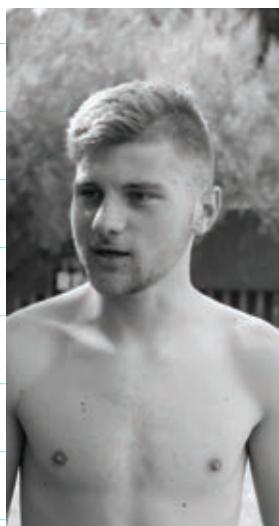
Karlo ide na Plivački kamp, prati ga volonterka Sanja. Podižu se svjedodžbe, polazu poprani ispit, polako se školska godina u potpunosti privodi kraju.

Ko kaže da djeca nisu vrijedna?! Naš **super Oli** od ranog jutra zalijeva cvijeće, mete dvorište, pomaže...

8.7. je u Domu boravila gdја

Mirjana Mikulec, kao i ekipa koja će preuređiti prostor PLD boravka. Snima se TV emisija IN DIZAJAN. Fensi šmensi!

Danas se **Ivan Hrvatin** upisao u srednju školu za zanimanje elektroničar. Naša **socka Marija** povela je djecu na more i na viseće mostove.

Za to vrijeme **Lucia** je ostala u Domu i bila jako vrijedna u kuhinji. Bravo!

Ali nije samo **Lucia** vrijedna u kuhinji, sve je vrijednija i mala **Osana**.

10.7. naša Nikol i Ilir su vrijedno izrađivali zavjese. Prekrasne su, ukrašavaju prozore muške sobe na katu. Bravo, bravo, bravo! Odgajatelji Lili i Dragan vratili su se iz Zagreba s trodnevног seminara dugačkog naziva: "Razvoj osobne odgovornosti, te odgovornosti za odnos i uradak".

11.7. odgajateljica

Lili zapisala u dnevnik: "Osana i Ana su dio jutra provele na zanimljiv način u kancelariji su bojale zečice, leptire... a uz to su se stalno međusobno optuživale i svađale. Super prilika da uvježbam gradivo sa seminara". Vidiš, Lili, kako seminar dugačkog naziva dobro dođe! Naša **ravnateljica** ostavila je zabilješku: "Molimo zaliti cvijeće (gore i dole), a vrijedna **odgajateljica** Lili zalila je i cvijeće i povrće. Stvarno joj je taj seminar dobro činio! Milan je toga dana doživio požar u stanu kod oca. Aj, aj, žao nam je jako."

13.7.

opet imamo goste- stigla su djeca iz osječkog Dječjeg doma "Klasje". Dobro nam došli!

18.7.

veliki dečki Ilir, Lazar i Anton pošli su na more s našim studentima Lukom i Simonom. Lijepo ih je vidjeti zajedno, braću Mustafić i prijatelje. Emanuel je tog

dana 40 min. čitao na glas, malo je "zahrđao" po pitanju čitanja, pa je na recept dobio barem 20 min. čitanja dnevno!

20.7.

gosti iz osječkog Doma su otisli, njihova odgajateljica Melita nazvala nas je i ljubazno zahvalila na gostoprivrstvu, kako im je lijepo bilo s nama. Kad je tako- dođite nam opet! Naši domaći domaši su se istog dana uputili na kampiranje na Fratarski otok i to u sastavu: 3 Vinkovića, Osana, Lazar uz odgajatelja Dragana i volonterku Joannu. To je život!

21.7.

Anton je u pratinji ravnateljice Goge i medicinke Luli rano ujutro oputovao u Zagreb kako bi na vrijeme stigao na upise na Fakultet prometnih znanosti. Običće će i SZ da vidi gdje će stanovati. Za **Vinkoviće** je danas sretan dan, **mama Branka** izašla je iz bolnice.

22.7.

ravnateljica je pripremila kolače za djecu na otoku. Blago djeci s njom!

23.7.

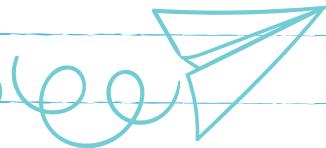
tjedan delicija se nastavlja-naša Luli i mala Marija peku palačinke. Mlijac!

27.7. -31.7. tih toplih srpanjski dana na Fratarskom kampira vesela družina: Lazo, Vinkovići, Osana, Ilir i odgajateljica Tanja.

30.7.

odgajateljica Daniela užurbano priprema sve potrebno za humanitarno-prodajnu izložbu dječjih radova koja će se održati u subotu u Circolu. Odgajateljica Tanja uredila je pano u blagovaonici fratarskim ribicama. Slatko!

1.8.

važno, važno-dostavljen DHL br 11. podijeljen u Circolu gdje je uz obljetnički koncert pulske glazbenice Samante Stell i njenog beda održana i vrlo uspješna humanitarno-prodajna izložba dječjih radova.

2.8.

naša Ana-Maria ronila je i ronila ispod mosta i ogrebla nosić! Ajaj.

6.8.

Lazo je počeo raditi, kao i ranijih godina, u Istarskim knjižarama; zaradit će si nešto za maturalac. Kažu i da je u zdravom tijelu zdrav duh, pa je tako **Lucia** odlučila biti zdrava i malo vježbati. Jutro provodi na trčanju s **volonterkom Joannom**. A **Ilir** je toga dana pak bio raspoložen za razgovor o ljubavi i vezama. Nešto se sigurno kuha!

10.8.

je **abitelj Škare-Mošnja** našoj djeci poklonila nekoliko školskih torbi, odjeće i igračaka. Hvala najljepša! Naša abitelj: **odgajateljica Tanja, volonterka Joanna i dječica Vinković x 3 i Osana**, uživali su u šetnji gradom, u kinu i na kraju je svih **Joanna** počastila sladoledom.

11.8.

dragi dječak Antonio M. donirao je našim dječacima svoje autiče. Nešto kasnije i Filip Gustovarac i njegov tata poklonili su djeci Doma igračke. Slatko bašbaš! Malo treba i učiti-odgajateljica Tanja s djecom je dio jutra provela učeći o Jadranskom moru, vjetrovima na Jadranu, a sve to pomoću panoa u prizemlju...

12.8.

Ivana D. vrijedno radi, štedi i novac spremila u plavi sef! Neka, samo da je na sigurnom.

14.8.

su gđin Igor Škatar i njegov sin Filip iz Fažane donirali djeci Doma razne igračke i slikovnice, a gđa Marina Lukić nešto odjeće.

15.8.

bivša korisnica Kristina Peteh rodila je sina. Čestitamo i želimo im sve najbolje! Obišla ih je njezina odgajateljica Manda i prenijela im pozdrave od svih nas.

Vinkoviće cijelo ljeto posjećuje nona Vilma, idu na more, šeću gradom, druže se

26.8.

su **Osanu posjetili baka i đed**, prošetali su, a prije toga su se uredno najavili. Lijepo! Danas nam je na smještaj došao **Ricardo Lulić**; neko će vrijeme biti s nama.

27.8.

bili smo u Istralandiji. Ludo i nezaboravno!

Lazar je zaradio za maturalac, ovih dana kreće. Na maturalac još idu i **Amir i Sara**

29.8.

djevojčice su jako marljive u kuhinji i blagovaonici. Baš treba istaknuti! Vrijedne su i točka.

31.8.

dobili smo i nutritivnu donaciju; lijepu brojku prepelićijih jaja. Odgajateljicu Mandu posjetili su i počastili se finim baklavama i raznim delicijama Luka, Simon, Anton, Milan i Patrik K. Lijepo im je bilo kod njihove odgajateljice.

1.9.

posjetio nas je bivši korisnik Zorko i prenio nam da će postati tata! Ajme- kakva lijepa vijest!

2.9.

u odgajateljskom dnevniku toga piše da su Osana i Lucia opet izvrsne u kuhinji, a piše i da se Ilir i Milan osamostaljuju. Što god to značilo.

5.9.

lijepa vijest: Blizanci Vitasović živjeti će u udomiceljskoj obitelji gde Natke, prvo je krenula Marija, a za dva dana za njom će i Karlo. Svima želimo puno sreće i radosti.

Zanimljiva vijest: naša **Osana** provela je dan kući i u Dom se vratila kose obojane u crveno i to trajnom bojom.

Važna vijest: **Stručni tim Doma** uspješno je predstavio Dom na Festivalu volonterstva na tržnici.

6.9.

Emanuel se spremila za školu i marljivo vježba čitanje.. kužite, malo je bio zahrđao, ne želi da mu se to vrati! Lazar se vratio s maturalca i prepričava vesele dogodovštine.

7.9.

prvi dan nove školske godine! Pali motore i krećemo!! Tog prvog dana škole posjetila nas je gospođa Vesna Petrović iliši Foškera, donirala nam je školski pribor, školsku torbu za prvašicu Mariju i svašta nešto,

snimala emisiju u našem Domu. Aj, ma čemo biti lipi na TV-u, u emisiji Od subote do subote! Došao nam je novi mladić Erik Filipić iz Sv. Ivana kraj Buzeta, upisao se u Školu za odgoj obrazovanje za pomoćnog vrtlara.

8.9.

netko dođe, netko ode, pa tako se i Ilir i Milan spremaju da nas polako napuste. Osamostaljuju se, ne?! Ilir se spremja za SZ, a Milan za odlazak kod tate. By the way Ilir danas ima rođendan - 18 godina. Hossein se pak spremja za stručno ospozobljavanje u Krešomontu gdje je i obavljao praksu. Super! Patrik B. odlučio je -i ove će godine biti kreativan u likovnoj radionici gđe Lilie Batel.

9.9.

u PLD boravak stigli su nam Nadja i Antun Šorli. Prekrasna djeca!

11.9.

Zehrismi je proslavila 14.ročkas, pa se malo duže zadržala u druženju s Izabelom, svojom dragom prijateljicom iz razreda,...Cure se vole družiti, ne!

13.9.

je naš Pačo proslavio rođendan - mi se para 15.

15.9.

Udruzi Roma Istre donirali smo dosta odjeće i obuće za velike i male. Gospodin Veli Huseini od srca zahvaljuje. **Milan Kovačić od danas više ne stanuje ovdje. Sretno Mile!**

A za kraj vijest dana: **Nikol Đomlja** naša je nova odgajateljica! Svi smo jako, ali jako, sretni

17.9.

sezona kupovine u LIDL-u započela je s današnjim danom. Odgajatelji Nenad i Manda i vesela ekipa kreću!

19.9.

iz Udruge Smješak donirali su nam dosta raznovrsnih namirnica. Zahvalujemo.

21.9.

Anton M. preselio u Zagreb u SZ, otpratile su ga susterice medicinka Luli i ravnateljica Goga. Želimo mu uspješno studiranje i da nas se sjeti ponekad.

23.9.

Iva Pucić spremila se za izlazak iz SZ. Bravo Iva! Osim toga, tog dana posjetila nas je ekipa stručnih radnica iz Slovenije. Baš je bilo korisno i zanimljivo.

27.9.

Lucia V. proslavila je 13.rođendan u društvu mame, nene, prijatelja,...

28.9.

štrajk prosvjetara traje, zbutjeni smo - imamo sutra nastave ili nema. Iz škola poručuju da gledamo dnevnik. Osana je tako jako htjela saznati, tako je napeto gledala i vukla ormarić s TV-om, počupala kabel i srušila TV na pod dnevnog boravka. Bo, opet ne znamo - ide li se u školu ili ne?!

29.9. u popodnevnoj smjeni primijećeno da nedostaje ključ od teretane!

Grupa djece **Osana, Emanuel te njihova prijateljica Maša K.**, potom **Ana-Maria i Lucia**, verala se po stablu mirte u dvorištu Doma i oborila ga.

Pali su ko s kruške.. s mirte..Srećom nema povrijedjenih, ali je učinjena šteta.

Ravnateljica je obavila razgovor s djecom i odlučeno da kupe nove sadnice koje će potom posaditi u našem vrtu. Toga je dana održano i jedno posebno Vijeće djece u intimnoj atmosferi uz večeru i grickalice...

30.9.

Štrajk prosvjetara traje,...televizor nam se oporavio i čuli smo u dnevniku

Velikom slovima zapisano u odgajateljskom dnevniku:

KLJUČ TERETANE PRONAĐEN JE KOD RAVNATELJICE!

**LISTOPAD
2015.**

1.10.

Ana-Maria počela svirati klarinet u Puhačkom orkestru, probe ima u Rojcu, otpratila ju je moja sis Daniela. Čini se zadovoljna. Obje.

Gle ti ovo- **Orlando** je tako jako narastao preko ljeta da mu je sva odjeća mala, pa je njegov **odgajatelj Nenad** zamolio da mu u vešeraju nađu neku veću robu. Ista sudbina zadesila je i **Rikija**, nema ništa zimske odjeće, sve mu je kratko i tjesno. Dečki rastu ko iz vode. Kriza u ormarima..

5.10.

Orlando se onako velik upisao u radionicu Tehničke kulture "Mala škola čiste energije".

6.10.

kreativka Tanja s djecom je održala kreativnu radionicu i uredila pano povodom Dječjeg tjedna. Posebno veseli što su sudjelovala sva djeca iz Doma.

8.10.

posjetio nas je student Anton i s dežurnom odgajateljicom se zadržao u malim noćnim razgovorima. E, ti su najbolji!

9.10.

u Dom je zalutala ptičica-crvenač, gđa Stana ju je spretno uhvatila, pomazila i pustila uslikano za domski list. Di je to točno pustila?

12.10.

je dan za pamćenje! Primili smo braću Baltorić-Raca. Filip i Petar. Divni dječaci. **Ilir** se baš zapravo osamostalio i preselio u OS.

15.10.

promoviramo udomiteljstvo u suradnji sa CZSS Pua. Promocija se održala na tržnici u Puli, a nas je predstavljao psiholog Mladen. Posjetila nas je resorna ministrica gđa Milanka Opačić sa suradnicima, družila se s nama, darivala nas sa slatkisima, obišla

Dom, popričala s Beletićem.... doći će nam opet. Toga dana, kao da nije bilo dosta uzbudjenja Mladen i Daniela održali su radionicu kuhanja u OS. Kuhali su meksički **KARAMBA!!**

16.10.

Emanuelu je za 9.ročkas, nona Vilma je donijela veeeliku tortu. Lijepo smo to proslavili, uz obitelj, prijatelje i volontere Gorana i Sanju. Baš ugodno druženje.

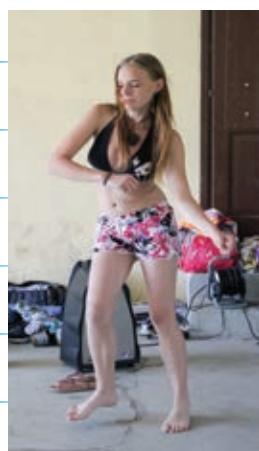

18.10.

seke Vinković i prijateljica im Osana sudjelovale su, uz volnterku Anu Benčić, u Ujanikovoj utrci. Bravo curke!

19.10.

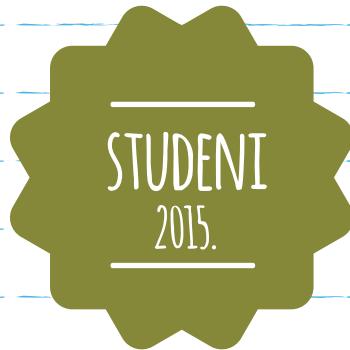
brojniji smo za još jednog člana; s nama je od danas novi odgajatelj- Dragan Đerfi. Baš nam je drago zbog toga!

Lara priprema plesnu točku za veliki dan, svečano obilježavanje vraćanja starog imena Doma. Piše u odgajateljskom dnevniku da je imala viziju-i tako je napravila kostur točke...Aaa, lako je tako...

28.10.

svečano smo obilježili vraćanje imena Ruža Petrović našem Domu, uz uvažene goste, prijatelje, drage ljude. Priredili smo mali program uz Osanu, Patriku B., Luciju i Anamariju, Zehru, Tomu vizionarku Laru i Dominika. Pustili smo naš slavni dokumentarac o Ruži koja ljubav pruža. Ma, divno je bilo. A onda kad su gosti otišli sjeli smo za okrugli stol i malo pročavrljali...

2.11.

Elena Lucrezia Čurić ime je nove djevojčice na PLD smještaju, dok Keli Rubil više neće dolaziti, može učiti sama, kaže.

4.11.

nona Vilma svaki mjesec donese jednu tortu. Stalno slavimo neke rođendane. Danas rođendan ima Ana-Maria, 12.joj je godina već.

7.11.

kada su Filip i Emanuel nemirni u noćnoj smjeni treba ih uspavati uz Ezopove basne i 4 priče za laku noć, kako je to propisao i u svom noćnom dežurstvu proveo u djelu psiholog Mladen.

Tomo toga je dana u Rijeci, na svom prvom sparing meču oduševio pred punom dvoranom i pokazao srce junačko! Javila ponosna odgajateljica Tanja.

8.11.

djeca OŠ Divšići i njihova učiteljica Sandra Banko poklonili su nam plakat koji su za nas izradili.

Kupili smo sadnice (**Osana, Ana-Maria, Lucia, Emanuel i frendica Maša**). Dobro, ne baš svako svoju, samo dvije, nel! Tog dana **Osana** je počela tenirati atletiku, ostavlja se penjanja na stabla.

Na Vijeću djece izabrana je nova-stara predsjednica – **Zehra**, zamjenik joj je **Lazar**, a zapisničar **Riki, Gđa Vesna Fabijan** iz Boćarskog kluba Nova Veruda održala je curama prezentaciju ženskog boćanja. Prezentacija odlična, curke zainteresirane. Biti će to početak jedne divne suradnje. **Osana i seke Vinković** kreću u subotu ujutro.

13.11.

Filip B.R. se u školi nije baš dobro osjećao, jaaako ga je boljela glava, naš psiholog Kosanović uzeo ga je u "psihologarnicu" na red razgovora, red igre, slaganja legića i simptomi se nestali ko rukom odnešeni. Ko zna-zna.

14.11.

Osana je uz tortu, koju je donijela mama Vanja, uz prijatelje, volontere, proslavila 9.rođendan. Sretno Osi!

15.11.

najbolje je raditi kroz igru i smijeh, pa su na taj način i Lucia i Filip B.R., pomeli dvorište, pokupili svo lišće. Baš lijepo!

17.11.

posadili smo one sadnice, znate već,...Vinkovići, Osana, Maša...uf.

18.11.

u Organiziranom stanovanju (to vam je Stambena) se slavio Hosseinov 21. rođendan.

19.11.

odgajateljica Ana (ja) i psiholog Mladen (on) sudjelovali su u 14. regionalnom susretu svih dionika skrbi o djeci "Problemi ovisnosti roditelja i udomiteljstvo djece". Zanimljivo, korisno, poučno.

20.11.

Orlando je rado pomeo veeeliku hrpu lišća ispred zgrade. Mama djece Šorli poklonila nam je svoj likovni uradak-suhi pastel kako bi krasio prostor PLD boravka. Hvala joj. Jako je lijepo.

OVAKO JE TO BILO:

21.11.

Osana je gurnula Ana-Mariu koja je pala na Emauela, koji je pao na svoje naočale. E, baš nemaju sreće, te naočale!

22.11.

svestrani Petar očistio je i usisao, samoinicijativno (to volimo!!) cijeli kat. Bravo! Navečer je stigao i udariti Emanuela (e, to, pak, nikako ne volimo). Reći ćemo samo: "Petre, Petre"!

Marti je sinoć u PLD boravku razbio peć, iščupao kabel. Kako? Pa, radio je sklekove i slučajno pao na peć, jee! Srećom, njegov **odgajatelj Nenad** sve je to sanirao.

Zapis iz dnevnika **25.11.**: " U dvorištu je Oli pronašao žutu papigu-ninfu, nakon što ju je **gđa Olja** utoplila, njegovala, a **ravnateljica Goga** dala zeleno svjetlo, udomljena je u vešeraju". Zvati će se Živko.

Imali smo posebno

Vijeće djece **uz gospodina Morisa iz**

"Spartane" koji nam je održao ogledni trening boksa. Vau!

26.11.

primili smo sestre Vjeranu i Mirsadu Halilović, cure iz Labina.

PROSINAC 2015.

1.12.

ponovo nam je došao i Patrik Kliman. Neka. Super!

2.12.

Čitamo: "Filip B.R. sredio ormari za ogledno pokazivanje"

3.12.

dobili smo vrijednu donaciju, Tri jako lijepa kauča. Donirali vlasnici Cargo kluba. Krase hodnik u prizemlju.

4.12.

Riki se malo razbolio, tata ga je otpratio u Rijeku u bolnicu na Kantridi, tamo će ostati na pretragama par dana. Štitna žlijezda ga malo zeza (HIPERTIREOZA). Ma bit će sve OK, vidjet ćeš.

5.12.

dan od posjeta- posjetila nas je Rajka, Zorko i njegova Mira, Nesiba,...ljepo od njih što nas se sjete. A vrijedne seke Vinković samostalno su izradile tri čarapice od jute za pano. Volimo kad su seke složne i kreativne. Skroz. U noćnoj smjeni psihologa Mladena umjesto Sv. Nikole, koji nije mogao doći, došao je Batman. Može i taj!

7.12.

naši dragi prijatelji iz Udruge "Za bolji svijet" i ove su nas godine počastili s vrlo uspješnom božićnom predstavom. Sis Ana i Daniela povele su našu Nives Bonetti u OS. Jako su je toplo i srdačno primili i ugostili stanari. Ma super, druženje. Eto, Nives ispunila se želja.

8.12.

stigli su nam, na PLD boravak braća Družetić, Noel i Marko.

10.12.

odgajateljica Tanja i psiholog Mladen započeli su s iskustveno-kreativnim radionicama **LIFEBOOK** s petero djece PLD boravka.

11.12.

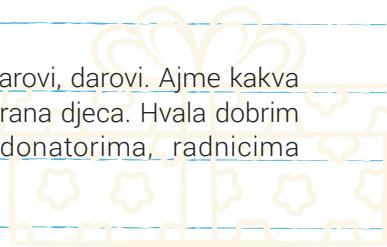
i ove smo godine pohodili "Skriveno blago Verude"-svašta lijepoga izrađuju djeca i nastavnici u OŠ Veruda.

12.12.

pravi je dan za ukrašavanje prostora u božićno-novogodišnjem duhu uz našu kreativnu odgajateljicu Nikol. Djeca su suradljiva, dobra, poslušna. Okićeni borovi i prostori prekrasni.Idila!

15.12.

svečano Vijeće djece; darovi, darovi. Ajme kakva vesela atmosfera i razigrana djeca. Hvala dobrim ljudima, prijateljima, donatorima, radnicima **INFOBIPA**.

21.12.

Twin Horn bikeri i Facebook humanutarci također su djecu razveselili dolaskom i darovima.

Osana je imala predstavu u

prostorima teatra "Naranča",

njezina odgajateljica Daniela

pratila je nastup i poručila da je Osni briljirala. Zvijezda je rođena!

22.12.

djeca 3.razreda iz medulinske osnovne škole, njihova učiteljica Dolores i njihovi roditelji, uljepšali su nam popodne posjetom, rasplesanim druženjem i poklonima koje su nam pripremili.

22.12./23.12.

u rannim jutarnjim satima naša je Vjerana zatečena budna, našminkana i lijepo odjevena. Kaže, naspavala se. Ej Veki, nije još Silvestrovo!

23.12.

posjetili su nas i darove nam donijeli mladi iz Savjeta mlađih grada Pule. S odgajateljicom Danielom dogovorili daljnju suradnju. Hvala grupi mlađih i svima koji su poklone omogućili.

24.12.

obavijest: "Dragi prijatelji, gosti i svi koji nas budete tražili ovih dana, nema nas kući, otišli smo na put, u Zagreb, točnije kod naših prijatelja u Dom u Laduču. Vraćamo se 29.12. Kući će biti samo Živko, koji

će se družiti s dežurnim odgajateljima i čuvati im kancelariju, da ne budu sami."

Prije polaska iz farmaceutske tvrtke **Eurovita** donirali su nam torte i kolače. Hvala svima.

25.12.

dežurna odgajateljica Tanja uredila je prostor PLD boravka afirmativnim porukama da dočeka djecu kada se vrate s praznika.

Ovih nas blagdanskih dana obasjavaju poruke i dobre želje...na isti način uzvraćamo svima...neka vam bude čestit Božić i sretna naredna godina...Ovako su nam poručili učenici trećih razreda Pazinskog kolegija:

Hej, ljudi! Ja sam 3.razred jezične gimnazije u Pazinskom kolegiju. Imam malu poruku za vas: najbolji način za predvidjeti budućnost jest kreirati je. Vjerujte u sebe i nikad ne odustajte! Nadam se da će vam se snovi ostvariti. Ništa nije nemoguće...

Frende, ti si poseban! Nikad nemoj to zaboraviti. Lijepo je što postojiš.

Dragi prijatelju, ne brini jer sve ono za što misliš da je komplikirano je zapravo jako jednostavno...Voli te tvoja prijateljica..

Nadam se da će te ove blagdane i cijelu sljedeću godinu grijati toplina oko srca te da će ti se sreća osmjehnuti baš svakog dana! Zapami da ona ne dolazi samo izvana, već i iznutra, pa se potrudi i ti staviti osmeh na lice čak kad ti nije do toga.

Zaželi želju, možda se čuda dosađuju...

Dragi Zemljanine/Zemljanko, ovog Božića sjeti se da su male stvari one koje su zaista bitne. Božić nije samo blagdan, to je osjećaj. Božić je ljubav u pokretu, a slavimo ga svaki put kad ju dijelimo.

Znaš li koliko je zvijezda na nebu? Ja ne znam, ali volim vjerovati da ih je jednak koliko i ljudi u svijetu. Jedan čovjek, jedna zvijezda...Zato nemoj propustiti priliku da blistaš. Ohrabri se i svaki put zasjaj malo jače jer pred tobom su velike stvari.

a ovako smo odgovorili:

Dragi naši "kolegijaši", odnosno, dragi nepoznati prijatelji!

Prvo vam se zahvaljujemo na darovima, a zatim bismo vam rekli veeeeelika hvala na lijepim rijećima koje ste nam uputili povodom Božića i nove godine!! Kad smo čitali vaše poruke osjećali smo se posebno i važno. Osjetili smo da ste i vi posebni i važni, osjećali smo vašu radost, toplinu, ljubav, nježnost i puno ljudskih osobina koje vas krase. Darove smo otvorili za Božić,

a sva vaša pisma prikupili smo i pročitali na našem domskom sastanku koji zovemo Vijeće djece. Takve sastanke održavamo jednom ili dvaput mjesечно, okupimo se svi i obično pričamo o nečem korisnom i važnom. Prošli tjedan pročitali smo vaša pisma na glas i na kraju su svi pljeskali... (poslije smo imali kviznatjecanje u kojem su dečki pobijedili cure za 1 bod!)

Božić je prošao, ali unatoč tome ne zaboravite da vam svima želimo da budete zdravi, sretni, s puno ljubavi, radosti...i kad netko od vas ima rođendan želimo mu sretan rođendan! I, da- želimo vam uspjeh u školi. Vole vas djeca iz Doma Ruža Petrović

SIJEĆANJ
2016.

1.1.

osvanulo je mirno jutro, samo je Žile živahan...

3.1.

padao je snijeg, djeca su se poveselila, ali...ništa...ode! Brzo se istopio.

4.1.

za utjehu na pravi postojani snijeg odlaze kombijem **odgajateljica Tanja i Dragan Đerfi s Lazarom, Lucijom, Anamarijom, Osanom i Vjeranom**..via Tuheljske toplice. Na snijeg, wellness i obratno..Terme Tuhelj.

5.1.

Ivan je došao po knjige. Želi učiti! Žile pjeva i škići..od sreće?

8.1.

zimska vesela družina vratila se iz wellness toplica. Zadovoljni. Odmah sutradan djevojčice počinju s boćanjem, a Lazar se sve češće viđa s gitarom.

11.1.

počinje drugo poluvrijeme. **Tvornica Eurovita** šalje nam vitamine i sredstva za jačanje i za bolji početak školskog polugodišta.

13.1.

Ricardo je u Rijeci na pretragama, malo šteka sa zdravljem.

14.1.

posjetili su nas **Marija i Karlo**. Prijatelj **Emanuel** i svi mi jako smo se razveselili. Ovih dana posjetili su nas bivši korisnici **Kristina Cikač i Marko Sambolec**. Baš nam je drago. Roditelji, **mame Vanja, Branka, Harisova mama** dolaze na savjetovanje i podršku rado i sve češće... **Odgajteljica Tanja** savjetodavno razgovara s **Bartolom Bošnjakovićem**. Okrijepi ga savjetom, podrškom i večerom. Naše djevojčice trče s **volonterkom Anom Benčić**, a **dječaci Raca** kližu sa **Sanjom Špiritović**. Čude nas te intenzivne vanjske aktivnosti jer smo postavili play-statione u dva dnevna boravka. Za indoors aktivnosti. Novost su i upute iz vešeraja za preuzimanje i odlaganje odjeće na pranje.. A uz sve te mnogobrojne novosti i događaje **Tanja i Nikol** pripremaju s djecom maske!

29.1.

Anti Letiniću je rođendan. Razrednica i djeca iz razreda priredili su mu zabavu u Zemlji zabave uz igre, ples, pizzu i hrpu darova. Plesao je **AB Original** (i naš **Dominik**).. Ante je bio baš jako sretan.

21.1.

da se zna- **Patrik Beletić i odgajateljica Daniela** očistili su žgabucin u potkovlju. Neki drugi su tog dana temeljito očistili svoje prostore, a četvrtak je znamodan za Lidl! **Odagajatelji Nenad i Manda** vode djecu. Čiste police od slatkiša. **Psiholog**

Mladen (isto jedan svestrani) preselio je **Patrika Hosseina** u podstanarski stan. Naš **Tomo** vrijedno boksa, a **Vjerana** odbija otici u školu. Upsss!

23.1.

jedne subote, pjevalo se extra- **Luli** je okupila zbor.

27.1.

nona Vilma Jugovac vodi **unuka Emanuela** logopediniji. Istog dana održan je radni sastanak sa stručnim radnicama Talijanske osnovne škole; dogovaramo suradnju. Tiče se **Lukrecije Čurić**. **Elene**.

Elektrofereza za **Rikija**? Što je to?

28.1.

na Vijeću djece pobedu na kvizu odnijela je muška ekipa. Kviz je organizirala **Luli**.

2.2.

Marti je jutros otisao na praksu bez riječi, nije se potužio da ga išta boli.. Nazdravlje! **Vjerana** je tog dana otisla u nepoznatom pravcu... Danas je kod nas počela volontirati **gđa Vanja Valić**, zatim je održana proba zbora pred publikom, a pod ravnjanjem **Luli**, navečer nas je nazvala **Martina Kološ** iz Udina! Koji dan!

3.2.

ekipa iz stambene, pardon, organiziranog stanovanja, **Mladen i Daniela** posjetili su **Patrika Hosseina** **Musavija** u njegovom novom podstanarskom stanu i malo se podružili u gostima... Vijesti iz crne kronike: rekli bismo to ovako- djevojke su se posvadile i ovog puta je **Mirsada** otisla u nepoznatom pravcu.. Taj je događaj jako uznemirio naše djevojčice iz potkovlja.. Ah, te **Halilovićke**. Već sutradan je bilo sve u redu!

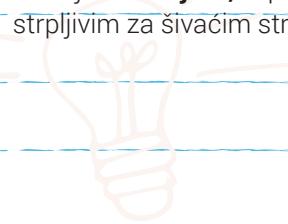

4.2.

počinju radionice Lifebooka, vode ih **Mladen i Tanja**, pripremaju se kostimi za maškare..uglavnom **Nikol i Tanja s djecom**. Spremaju veeeliko iznenađenje.

5.2.

dragia naša **Nikol** održala je kraći tečaj krojenja i šivanja s **Lucijom**, a pridružio se **Filip** i pokazao strpljivim za šivaćim strojem...onako, usput.

9.2.

nakon dugih pretraga održane su domske maškare. Pobjednici su svi, ali posebno **Oli** u igri stolica, **Patrik** u jedenju-krafni bez ruku, a u igri plesa s narančom (??) pobijedili su najbolji prijatelji **Antun i Emanuel**. Slijedeće

maske su dobile nagradu:

1.mjesto **Patrik Beletić**

koji je sam izradio svoju masku Olafa; 2.mjesto osvojila je prekrasna crna maca **Vjerana Halilović**;

3. mjesto osvojila je **Lukrežija** zbog upornosti.

Grupnu nagradu osvojile su slijedeće grupne maske:

1.mjesto: **Frozen**;

2.mjesto: **Malci/Supermario/Vražice**.

Na nagradnu pizzu ide ekipa Frozen. Ou jee!

10.2.

odgajteljice Ana i Daniela organizirale su i moderirale veliki razgovor s djevojkama o nedavnim nesuglasicama i dogovorile pravila pristojne komunikacije.

11.2.

psiolog Mladen

bio je na edukaciji iz emocionalne pismenosti. Piše i čita srcem. A **Zehra**? Zehra je otputovala u Mađarsku. Zašto? Eeee... čitajte u nastavku našeg lista..

12.2.

posjetio nas je veliki brat **Mustafić, Anton** otpratio brata **Patrika** kući. Već par petaka za redom u dnevniku stoji upisano da se pohvaljuju sva djeca... Ke lipo.. U istom tom dnevniku spominje se i paket? Kakav paket? Na kiosk Tiska? Neki dobri ljudi šalju pakete djeci za rođendane.. Ne, danas nije stigao, možda sutra.. Paket nije stigao ni danas ni sutra, ali stiže pizza za večeru..

14.2.

gdin **Tomo Košta** vježbao je elektrotehniku s **Ivanom Hrvatinom**. Odlično ga je pripremio za ispit.

15.2.

primljen je **Haris Avdić** u poludenvni boravak. Drag mladić. Tog dana posjetio nas je **Simon, odgajateljica Manda, Patrik K.** i on bili su na pizzi.

16.2.

iako je obećala da se neće vratiti iz škole, **Vjerana** je došla prije kraja nastave. Bolje je glava, pa nek' je doma boli. **Zehra** se iz Mađarske vratila s lijepim dojmovima. U Organiziranom stanovanju

17.2.

održan je sastanak uz bivšu korisnicu **Azra Mašinović**. Kako je to bilo lijepo i korisno. **Osana** je istog dana bila na oglednom treningu break-dancea.

19.2.

Nadija Šorli, sretan ti rođendan!!

Popodne **uz odgajatelja Dragana, dečki** (a posebno vrijedan je **Petar Raca**) uređuju fitness i teretanu, zatim

malo vježbaju, pa na kakao!

20.2.

održana je izviđačka akcija "Poznaješ li svoj grad"; sudjelovali su: **Emanuel, Petar, Filip i Tomo** i protekla je u najboljem redu. Pa, kako i ne bi uz našeg **psiologa Mladena..** uostalom, pročitajte u ovom broju.

21.2.

Vjerana je na doručak sišla u pidžami...Slatko. Ne?

22.2.

eee, da! to je bio ponедjeljak: **Lukrežija** je poduzimala snimanja mobitelom, ne iz umjetničkih pobuda, zatim je **Larin dečko** nešto bio bezobražan, pa je **Petar** šmrkom oprao auto u vožnj...uglavnom, da se zaboravi, ha?

23.2.

utorak je već bolji...**Mirsada** dolazi i odlazi iz Labina, uredno polaže ispite! **Crveni križ Pula** donirao je "Lindt" i "Milka" čokolade. Kako znaju da volimo?

Osana se druži s volonterkom mladom **Teom Železnik**.

Veljača završava s bolovanjima i visokim temperaturama. Čak i domski auti poboljševaju: **Audi** kuha u vrućici, a **Caddy** štuca..ne radi mu žmigavac. Dosta nam je zime, neka ode više! Kako bi je otjerali, kreativno su dozivali proljeće - **Tanja i kreativci** izrađuju cvijeće, ptice, bube i leptire...Ulepširili su prostore..Ako to ne upali...

OŽUJAK 2016.

Bartol Bošnjaković piše sms **odgajateljici Tanji**:

"Puno hvala vama i vašem kolektivu na velikom razumijevanju i pomoći oko hrane. Želim vas obavijestiti da sam našao posao i privremeno

Magdalena i ja ostvarujemo pravo na pučku kuhinju sve dok ne dobijem prvu plaću. Molim vas obavijestite ostale radnike u Domu. Srdačan pozdrav i puno HVALA!" Ništa za dodati...

2.3.

Emanuel je započeo počasno počasno počasno radionice u "Suncokretu" zanimljivog imena- Znatiželjologija... pa, baš smo znatiželjni što tamo rade.. Još radionica u **Pldn boravku** radionica komunikacijskih vještina. 3.3.zabavili smo se u pidžamama na partiju (da, da došla je i **Vjerana**). Bilo je zabavno, ne pospano.

5.3.

Filip i Vjerana pograbili su se oko daljinskog kao pas i mačka. Heh, nije bilo šaljivo.. Slijedeći dan u slozi igrali su Pictionary i super se zabavili. A u Medulinu u šetnji, **Petar Raca** je pokazao svoju lošiju stranu. Raca-faca.

S ponedjeljica treba lijepo i oprezno..zato su **Osana i njezina odgajateljica Daniela** (ja) otišle zajedno u obilazak Organiziranog stanovanja i onda na pizzu.

8.3.

Rodila se mala **Nora Gojtančić**, **Zorka** našeg i njegove **Mire kći**. Koji dar!! 11.3. mi smo priredili **Adi** dar za rođendan, **cure Vinković** bile su s mamom u Pazinu, **Manči** nije. Uredili su dijivan pano u blagovaonici. **Tanja i djeca**.

14.3.

grupa djece (Nadja, Beletić, Osana, Luce, Manči i Entoni), ravnateljica i Danielica otišli su u Zagreb na Dane mozga, već tradicionalno na poziv prof. Brozović. Put smo zapamtili i po tome što su se u autu u povratku Nadja i Osana cijelo vrijeme igrale psića. Za to vrijeme su se oni kod kuće igrali graničara.

16.3.

radionica skoohaonica u **Školi za odgoj i obrazovanje. Dvije Danièle, djeca- učenici Škole-kuhاري и nekuhاري**, ma nešto, najcool.

Mateo Ujičić sastavio je izvještaj koji možete ovdje pročitati. Tog istog dana zbio se 1. sastanak redakcije ovog lista.

Lazo se ozbiljno sprema u Beograd kod tetke, karta mu je u džepu. Putuje

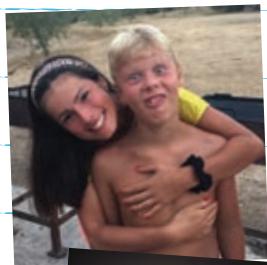

18.3.

Proljetni, uskršnji praznici su, mali predah od škole.

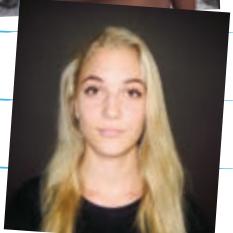
19.3.

svi negdje idu: **Emanuel** s mamom u crkvu, curice veselo na boćanje, **Filip i Petar** kod **odgajatelja Dragana** u Banjole, a **Patrik Kliman** ni makac. Bolestan je.. Proći će. Bojali smo jaja.

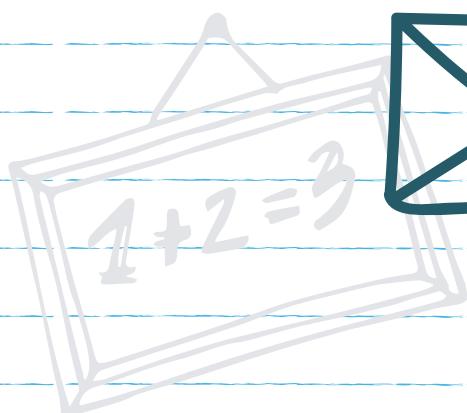
21.3.

pod hitno je smještena djevojka, srednjoškolka **Marina Ereiz**. Lijepa, draga. Dobro došla.

24.3.

Osana je jako aktivna (kao i uvijek!) druži se s mamom; ide na ples, pa se druži s **Teom**, svojom volonterkom. Odlaze **Laura i Monia**, volonterke iz Francuske koje su bile s nama protekli tjedan. Ostavile su pismo koje prenosimo u cijelosti. A onda posjete- posjetila nas je **Reana, Zorko s Mirom i malom Norom**. Oooo kako dragi gosti.. I za kraj ožujka **Vjerana** je otišla u Rijeku u Dom za odgoj djece i mladeži. Baaaj. **Emanuel** je bio vrijedan na učenju. Bravo!

TRAVANJ 2016.

Odmah početkom travnja u sklopu priprema za posjet djelatnica nadležnog Ministarstva, temeljito smo uredili svoju kuću izvana i iznutra... **Odgajateljice Ana i Daniela** (jedna drugoj sis) u Rijeci se uče o dječjim pravima...mmm zanimljivo...

7.4.

Neobičan i zanimljiv turnir u bacanju (lansiranju?) papirnatih aviona odigrao se kod nas. **Entoni** je zauzeo 1.mjesto; 2.**Noel**; 3.**Anamaria**, a **Lucia** je diskvalificirana (zbog terorizma...?). Naša glavna?

U dnevniku piše: **Tomislav**, boksač, sudjeluje u turniru koji ga je odveo u finale državnog prvenstva gdje je 9.4.osvojio srebro! Vice prvak Hrvatske (ne, ne nije vic). Ma, braaaaaavooooo! Piše i ovo: "Petar je bio raspoložen za izazivanje i draženje sve ostale djece koja su mu onda

uzvraćala istom mjerom...i tako sve u krug" Ma, daaaj, i vi vjerujete sve što piše?

10.4.

Lucia (naša glavna urednica) je opet bila vrijedna u kuhinji. Tog smo dana zvali **Vjeranu**. Kod nje je tamo sve u redu. Možda joj svidi više nego kod nas..? Hmm

12.4.

učenici Škole za odgoj i obrazovanje nisu imali nastavu, svi su pošli na stadion gledati atletsko natjecanje.

Savjetodavni rad dio je usluga koje pružamo i mnogi roditelji dolaze na savjetovanje po pitanju roditeljskih kompetencija i odgovornog roditeljstva. E,da! S djecom treba znati!

Marina vodi bogat društveni i obiteljski život- druži se s **dečkom Alenom, mamom, tetom** i

polusestricom.. A **Lazo** se druži s **psihologom Mladenom a**, koji mu, između ostalog, pomaže oko završnog rada. Jer Lazo je maturant. Taj vikend naš je Pačo obavio sakrament svete krizme. Bila je veeeelika fešta u Lazi s koje nam je donio kolače. Čuda su ga darivali.

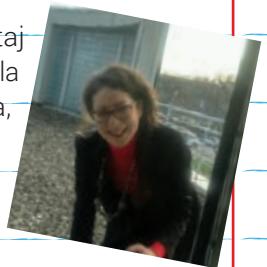
Ovo su užurbani dani pred završetak školske sezone. Počinjemo tjedan **18.4.** užurbanim i aktivnom ponedjeljkom: igra se graničar, zbor proba za nastup na Fratarskom, spremaju se kostimi i program. redateljice su **Nikol i Luli**. Izvođači razni.

Emanuel- naočale??? Opet?? Nećemo sada o tome. **Djeca Vinković** su **odgajateljicu Anu** povela njihovoj nekadašnjoj kući u Rohregerovoj gdje živi obitelj **Jugovac-Vinković**.

20.4.

Radi učinkovitog promicanja udomiteljstva u Istri održana je tribina o udomiteljstvu u Poreču. Bili su **Mladen, Ana i Daniela**. Održavaju dobre veze i poznanstva.

Mateo je bio vrijedan u kuhinju i taj četvrtak, prao suđe. Sutradan posjetila nas je **naša Lorena**. Jednom naša, uvijek naša. Ke pravosuđe. Slijede vijesti iz zone sumraka-turururuuu.. **Petra** jako boli palac na nozi, otice i svašta. Netko je primijetio da Petar spava u krevetu u kojem je nekad spavao **Ilir**, koji je tada imao isti problem. Ukleto mjesto za nožne prste. Aaaaaa

27.4.

radionica prevencije nasilja. Organizirali psiholozi **Mladen i Đerfi**. **Petar** nije mogao doći. **Vjerana** bi došla, ali ostaje u Rijeci, javljaju.

SVIBANJ 2016.

Zehra je na sam praznik rada 1.5. imala good i bed. Alergijsku reakciju na palačinke s nutelom i goste iz Mađarske sa zgodnim dečkima.

Mateo je pošao na trodnevni izlet u Poreč. Odmah sutradan oporavljen

Zehra i Patrik Kliman otputovali su na ekskurziju. Osmaši, znate. Tog 2.5. **Anamaria** je počela plesati u Infinity plesnoj grupi.

3.5.

pohvalili smo oba brata **Baltonić-Raca**. Posjetili su zubara- nemaju karijes. Kad smo kod zubi...od danas je s nama psihologinja, vježbenica **Maja Zubac**.

Dan za danom nižu-se zanimljive vijesti- 4.5.poklonili su nam curu za **Živka** i veći stan za dvoje. Te noći je kavezom letjelo perje. Žile je, srećom, izvukao živu glavu. 4.5. **Valentina**, a i **Lazar** dovršili su završne radove. **Osana** je sa svojim razredom otišla na dvodnevni izlet po Istri.

6.5.

gdin Đuro Bamburač posjetio je Dom i obišao ga je. Tu je živio 1954-1959. Predlažemo vam da pročitate o tome.

7.5.

odgajateljica Tanja s ponosomjavlja: Tomo je osvojio 1.mjesto na boksačkom turniru u Rijeci. Proglašen je najboljim sudionikom natjecanja. Bravo!!!

Počinje se ići na more- **Osana i njezina mama** su među prvima. Osim toga, Osana je 9.5.nastupala sa svojom **plesnom skupinom Infinity** u gradu ispred Zlatnih vrata. Svi su je došli gledati: **razred 3.a i učiteljica Nataša, mama Vanja i odgateljica Daniela**.

Lijepo su otplesali na glazbu iz crtića Aladin. Tog dana **Ana i Daniela**, dvije sis iz potkovlja, organizirale su i moderirale **okrugli stol** (i bio je zaista!) na temu „Ljudsko tijelo- čudo života“. Došle su cure- ali baš sve! Istog dana **Mirsadi** smo čestitali rođendan probom zbora u našoj blagovaonici.

Već nekoliko srijeda **Emanuel** ide na „Znatiželjaonice“

11.5. je bila zadnja. Na nagradne palačinke **odgajatelji Nenad i Ana** poveli su **Luciju i Matea** jer su cijelu godinu i školsku i kalendarsku marljivo pomagali u kuhinji. I to im uopće nije bilo teško. Zaduženi za organizirano stanovanje **Mladen i Daniela** 12.5.poveli su stanare i ostale zainteresirane, u grad, na izložbu u Sv.Srca i svjetlosni spektakl Vizualija! Lijepo smo se družili uz sugrađane na Forumu.

13.5.

Nadja je na natjecanju u Rovinju osvojila medalju u utrci s preponama. Nišmo znali... **Valentini** je to bio zadnji dan praktične nastave, pa se oprštala, pa su je darivali, pa suzice i to... Nju i **Saru, odgajateljica Ana** povela je na pizzu.

Anine maturantice: **Patrika Klimana** je

njegova volonterka, pak, povela u kino.

Posebno nam je drago da je od sredine svibnja s nama nova **odgateljica Nataša Kirin**. Super je!

19.5.

da se zna da su **Tanja i Luli** otvorile službenu Facebook stranicu Dječjeg doma Ruža Petrović. Za djecu nekadašnju i sadašnju. Aaa...šuška li se to, šuška, da je **Alen Kalanjoš** kupio auto..?

21.5.

na izložbi kod **gde Lilije Batel** bilo je sjajno! **Patrik i njegovi roditelji Marino i Mirjana Beletić** bili su posebno uzbudjeni. kako i ne bi- na izložbi su bili **Nikol sa Zokijem, Manda, Luli s obitelji i Lili**. Nažalost, nije došla **Nadja Šorli** koja je sudjelovala u kreativnim aktivnostima kod tete Lilije. No, dobro, svi koji su došli podružili su se na Patrikovu veliku radost. **Osana** je tog dana u pratnji **Nataše** opet nastupila sa svojom plesnom skupinom. U publici je bila mama i prijateljice.

23.5.

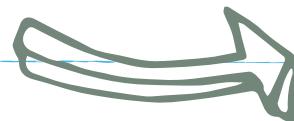
Emanuel je bio na školskom izletu, a **Sara** je tog dana maturirala.

24.5.

ugostili smo suradnike iz istarskih Centra za socijalnu skrb, prezentirali djelatnosti i usluge.

27.5.

svečanoj maturalnoj zabavi Tehničke škole kao gosti maturanata - **Amira Alija i Lazara** prisustvovali su **odgajatelji Nenad, Manda, Luli i psiholog Mladen**. Baš lijepo.

U OSANINIM BILJEŽNICAMA RASTE PRAVI
SPISATELJSKI DAR. SVOJIM LIJEPIM
RUKOPISOM UČENICE 3. RAZREDA SLAŽE PRIČE
I PRIČICE, PROMATRA OKO SEBE I PIŠE, PIŠE....
SVE DO SRETNOG SVRŠETKA...

MOJE PROLJEĆE

Oko mene je mnogo cvrkutavih ptičica, puno cvjetića, puno zelenila.

Sve miriše kao da je netko našpricao cijelu livadu. Djeca se vani igraju. Neke curice beru cvjetice, a dečki igraju nogomet.

U mom kraju se proljeće razbuđuje kao kad sunce zasja. Tako lijepo, tako mirišljavo, tako sretno. Kad se probudiš ne moraš biti žalostan, nego možeš biti sretan. To je tako lijepo proljeće.

MAŠKARE U MOJOJ ŠKOLI

Ujutro sam se probudila ranije nego obično. Čekala sam da dođe 7,30 da mogu krenuti na bus za školu. Kad sam došla u školu učiteljica nas je pozivala da se dođemo predstaviti. I onda smo išli do Arene i cijelim putem smo se derali da otjeramo zimu. Poslije smo išli kući sretni.

Dan mi je bio jako lijep. I voljela bih da su češće maškare.

MAČAK I DUGA

Mačak je sjedio na otvorenom prozoru. Kiša je odjednom prestala padati.

Zrak je bio čist i svjež, a mačak je udisao punim plućima. Gledao je naokolo i razmišljaо što bi mogao raditi. Odjednom je u daljini ugledao raznobojnu dugu. Poželio ju je vidjeti izbliza. Hrabro je skočio s prozora i potčrao prema dugi. Putem je veselo skakutao po lokvicama vode. Dugo je hodao i hodao, a duga mu se činila sve dalje i dalje...

Odlučio se odmoriti i nastaviti hodanje sutra, pa je zaspao. Možda je sve samo sanjao?

MOJ PRIJATELJ

Smiješan si, pametan si...
Slažeš lego, igraš nogomet,
zabavljaš me. Smiješan si mi
jako, najdraži moj prijatelju.

KRALJEVNA FEGERITA BUROLAZ

Jednom davno živjela je jedna obitelj koja se prezivala Burolaz. U toj obitelji je živjela kraljevna Fegerita. Nakon njenog trećeg rođendana mama male kraljevne je umrla, a zatim joj je umro i tata od tuge za svojom ženom.

Tada je kraljevna ostala sama i nitko se nije htio oženiti njome jer su mislili da je ona ubila svoje roditelje. Tada dođu tri princa i zaljube se u kraljevnu. Svađali su se tko će biti s njom.

Kraljevna odgovori prvom princu: ti moraš naći zlatno pero. Kaže drugom: ti moraš naći crno-bijelog konja. Treći je trebao donijeti zvijezdu s neba. Imali su vremena do zore, a kad su obavili svoje zadatke, kraljevna im reče: ja ću sad zatvoriti oči, a vi se pomiješajte! Ja ću dotaknuti jednog od vas. I ona dotakne baš onog koji je donio zvijezdu.

I tako su se vjenčali i živjeli sretno s dva djeteta.

Dom je dobar za prijateljstvo

U Dom sam došla na početku školske godine. Kad sam došla odmah sam upoznala ravnateljicu. Onda sam upoznala cure Anu, Osanu, Luciju i odmah sam odlučila da ću se sa curama najbolje slagati. One su mi najbolje prijateljice, kad god se posvađamo, onda se isti dan pomirimo.

U Domu, u poludnevnom mi je jako dobro i zabavno jer imam puno prijatelja, ali jedan od dječaka mi je najbolji prijatelj. To je Oli. Volim Dom jer mi je zabavno i dobro.

Nadja Šorli

Gošća glavne urednice:
Maša Kosanović

PROLJEĆE

Rastu maslačci i tratinčice bijele,
Mirisi se pružaju zrakom,
Ruže se dragim ljudima dijele,
Proljeće godi svakom!
Također se polako žuti mimoza,
Povjetarac joj grane njiše,
Lijepa nam u proljeće dolazi prognoza,
Nema hladnoće više!

GALIŽANA JE SLO

Prvi put sam otisao u Galižanu s pet godina. Prijatelj od mog tate vozio je Yugo 45 i odveo me tam. Ja sam se bojao ići, ne znam ni sam zašto. A možda sad i znam... Nisam poznavao svog strica i tetu i nisam znao tko su ti ljudi i kako će mi biti tamo. Zato sam se plašio. Ma dobro, bio sam mali.

Sjećam se kad sam prvu noć spavao tamo bilo je nevrijeme, grmljavina... Kroz rolete je prolazilo svjetlo munja, sjene sam gledao na plafonu. Onda sam zaspao. A ujutro kad sam se probudio nije mi više bila tako strašna ta Galižana. Tu prvu noć uvijek ću pamtitи.

Danas rado idem u Galižanu. Jako volim strica Flavija i tetu Elis. Stricu uvijek pomažem u poslovima u vrtu, a teta odlično kuha. Najbolje spremi kolač "Plavo nebo". Mljac ☺

Praznicima idemo na zvonik, toranj koji je visok 37 m. Sa zvonika se vidi Pula i cijela Galižana.

Jako volim to selo.

Orlando Vitasović

KAKO PRONAĆI CURU?

Cura prvo mora biti lijepa, društvena, zabavna. Naći je treba u disku, na nekoj fešti ili kada ideš u izlazak. Curu trebaš voljeti, ljubiti, poštovati, paziti, lijepo se zabavljati i onda živjeti s njom. Morate se međusobno slagati. Ako se posvađate i to je znak ljubavi. I poslije se oženite.

Ona mora biti poslušna, prijateljska, humoristična, mora biti za izlaske, imati frendice. Mora biti lijepa, zgodna, dobra a ne agresivna, ne smije pušiti gdje se ne smije, čista, ugodna, kulturna, ne smije psovati. Unutarnja ljepota je važnija jer se ne smije psovati i govoriti ružne stvari.

Filip Ujčić, 3. b razred, pom. vrtlar

O svom zvanju vrtlara piše Mateo Ujčić

VRTLARENJE

Čovjek se počeo baviti vrtlarenjem prije puno godina, a to je struka koja se bavi uzgojem i njegovom bilja.

Biljka je po svom karakteru jedan od osnovnih elemenata vrta. Zanimanje vrtlar mi se sviđa jer sam uvijek na otvorenom i bavim se njegovom bilja. Praksu obavljam u "Herculaneu" već dvije godine. Započnem svoj radni dan

tako da prvo nazovem šefa odmah ujutro i pitam gdje radim danas, u kojem sam parku. Vrlo često sam u Mornaričkom parku, Pietas Julia, Monte Zaro, u parku ispred Arene... Najviše volim grabljati lišće i rastezanje šljunka. Jako sam želio biti vrtlar, volim to, naučit ću što je njega bilja, koje se cvijeće sadi u kojem mjesecu, kada se presađuje...

Svi vi koji želite imati cvijeće znajte da za to treba jako puno vremena, treba im se posvetiti, njegovati, zalijevati. Zapamtite:- navečer oko 20 sati ili ujutro oko 6 sati.

SELO LAZI

Selo Lazi je pokraj Kaldira. To je lijepo malo selo, ima puno voćki, ljudi sade puno povrća. Imamo kokoške, pse...nema krava niti drugih životinja. Prije je bilo, ali sada više ne. Selo Lazi ima malo kuća, ali te kuće nisu baš male. U selu se svi poznajemo. Ja volim svoje selo i imam tamo jako puno prijatelja, naravno!

Moji prijatelji su Leo, Melani, Matija, Noemi. Igramo se skrivača, lalice, otrov,...Uglavnom nam je jako zabavno.

Patrik B.

Patrik i njegova prijatelica Melani iz Lazi

KAKO SAM UPOZNAO MINISTRICU

Jednog dana je bivša ministrica dolazila u Dom, da nam promjeni ime Doma. Prije se zvao Dječji dom "Pula", a sada se ponovo zove Ruža Petrović. Ja sam taj dan bio u Domu i upoznao ministricu. Ona je sjela pored mene i dali smo si ruku. ja sam rekao da se zovem Patrik, a ona je rekla da se zove Milanka Opačić. Malo smo pričalo, rekla mi je da je bila u Motovunu, Poreču i drugim gradovima. Ona je jako lijepa i čak sam je poljubio, ali u obraz.

Patrik B.

PALAČINKE, PALAČINKE... MOJ NOVI ŽIVOT U ORGANIZIRANOM STANOVANJU

Ivana Deak je živjela u Domu tri godine i nakon završetka srednje škole uputila zamolbu Stručnom vijeću Doma za premještaj u Organizirano stanovanje (nekad smo govorili- stambena zajednica). Iskušala se na raznim poslovima odmah nakon mature, vrijedno je radila, štedjela i preselila je u ženski stan u Nobileovu 3, u listopadu 2015. Ovo su njezini dojmovi...

Nije mi ni na kraj pameti bilo da će se udebljati 10kg, ali dogodilo se....

Doselila sam u listopadu 2015. godine, uzbudjena i sretna zbog svoje slobode. Prvi dani su bili čudni zbog tišine i bez odgajatelja. Nisam imala problema sa spavanjem, kao i obično- uvijek dobro spavam. Svaki dan sam išla na posao, vraćala se s posla u stan i kuhala....Tako su mi prolazili dani: posao, kuća, posao, kuća....Već sam tu 5 mjeseci.

Novo razdoblje mog života obilježilo je kuhanje. Moram priznati da sam sve bolja, iako to u početku nije uopće tako izgledalo. Moje prvo jelo- juha od gljiva iz vrećice, već prve večeri- iskipjelo je...Onda se pere štednjak. Specijaliteti su mi pašte s gljivama i piletinom u bijelom umaku, ali vrh vrhova su moje sve slasnije palačinke s raznim nadjevima kojima u svaku dobu dana i noći hranim sve oko sebe, a fotke šeram po fejsu.

Pozdravljam sve u Domu!

Ivana Deak

KUHANJE U ŠKOLI ZA ODGOJ I OBRAZOVANJE – SKUHAONICA

Danas, 16.3.2016. u srijedu, gđa Daniela Vukelja, odgajateljica u Domu Ruža Petrović je kuhala s nama u Školi. Pozvala ju je nastavnica Danijela Maružin Kasumović na Skuhaonicu, radionicu kuhanja u kojoj sudjeluju učenici Škole, radnici i gosti.

Danas smo pripremali polpete od tikvica i umak od jogurta po receptu koji je jedna od dvije Daniele donijela sa sobom. Jelo se sastoji od tikvica, jaja, krušnih mrvica i začina i vrlo je jednostavno.

Prije kuhanja Daniela nam je lijepo rekla da je dobro i važno kuhati dobre volje i s ljubavlju, pa je jelo ukusnije i zdravije.

Poslove smo podijelili među prisutnim učenicima: Tanja, Valentina, Ado, Gržinić, Manuel i ja na one koji sjeckaju, ribaju, miješaju i naravno, peru suđe. Kad smo umiješali smjesu za polpete onda smo ih oblikovali. Vrlo brzo smo zaključili da oblici mogu biti razni i ako želite nekom nešto poručiti onda možete oblikovati polpetu u obliku srca, na primjer.

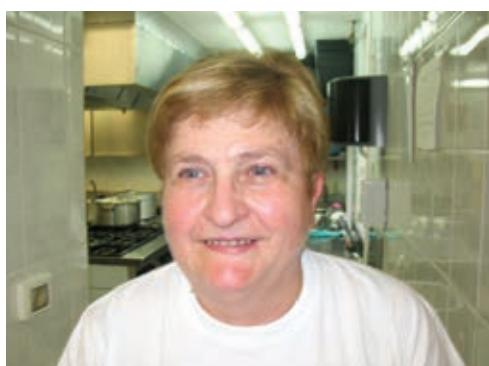
Na kraju smo ih ispržili, i napravili smo umak od jogurta. To je bilo za minutu gotovo jer smo sve prije pripremili.

Onda smo se počastili. Ja sam prao suđe, pa sam se zadnji poslužio. Odnio sam nekoliko polpetu pedagoginja Vanji, spremaćicama Alenki i Mimi. Svi su rekli da je fino. Mogu to i ja potvrditi. Kad se kuha vrijeme jako brzo trči.

Mateo Ujčić

U našem su Domu sve osobe važne, ali nekako moramo izdvojiti kuharice, njihov je posao da nam hranom slasnom i ukusnom uljepšaju dan, izmame osmijeh na lice, radost u želucu. Hrana je svima jako, jako važna, pa tako i mi volimo dobro papati, a to i možemo zahvaljujući našim kuharicama. Svakodnevno se pitamo (i mali i veliki) što su nam dobroga kuharice pripremile za ručak ili večeru, kakve nam kolače pripremaju za nedjeljuZbog toga smo u ovom broju odlučili predstaviti našu dragu kuharicu-gospodu EMU BRGIĆ, najiskusniju od kuvarske trojce koji nam svakodnevno priprema hranu u Domu.

Za DHL razgovor s Emom Brgić vodio naš novinarski dvojac **Mateo Ujčić** i odgajateljica **Ana Jović**

DHL: Dobar dan Ema, da li znate koji je ovo broj DHL-a? Čitate li naš list? Koje rubrike su vam najbolje?

Ema: Ne znam koji je ovo broj, ali naravno da čitam, sviđa mi se što je u listu prikazano sve što se dešavalо kroz godinu. Volim prelistati novi broj, pogledati fotografije djece s raznih događanja, izleta. Posebno mi se sviđa kada novi broj bude predstavljen na Fratarskom otoku kada slavimo Dan Doma.

DHL: Drago nam je što vam se list sviđa! Kako bi se vi predstavili našim čitateljima, u ovom dvanaestom broju?

Ema: Ukratko, rođena sam u Puli, 4.3.1956.godine, kao prvo dijete u obitelji Blarežina. Imam četiri godine mlađu sestru Anitu. Do moje desete godine živjeli smo u mjestu Šaini na Barbanštini, gdje sam završila niže razrede osnovne škole. Kasnije smo se preselili u Barban i tu sam nastavila pohađati osnovnu školu. Srednju školu, za zanimanje kuharice, pohađala sam u Puli. Danas, sa svojom obitelji, suprugom Željkom i kćerkom Natašom živim u obiteljskoj kući u selu Manjadvorci, dvadesetak kilometara udaljenom od Pule. Suprug je u mirovini, radio je kao vozač autobusa u "Pula prometu", a kćerka je prodavačica u jednoj trgovini u Puli.

DHL: Kakve vas uspomene vežu za djetinjstvo?

Ema: Djetinjstvo pamtim kao jako lijepo i bezbrižno razdoblje života, zahvaljujući pažnji pokojnih roditelja. Trudili su se da meni i sestri ništa ne fali. Mama je vodila računa o tome da uvijek budemo uredne i lijepo dotjerane, šivala nam je haljine, bila je dosta kreativna. Ja sam imala dugu kosu, pa bi mi mama radila pletenice. Sestra i ja smo se dobro slagale, i danas smo bliske.

DHL: Imate dugogodišnji radni staž kao kuharica. S koliko ste se godina zaposlili? Koliko dugo radite u Domu?

Ema: Zaposlila sam se jako mlada, odmah po završetku školovanja, sa sedamnaest i pol godina, daleke 1973. godine. Dakle, (računamo svi zajedno) gotovo 43 godine radnog staža. Moje prvo radno mjesto bilo je kuhinji turističkog naselja Verudela, zatim sam radila u Hotelu Park. Radilo se dvokratno, ljeti svakodnevno, "punom parom", a zimi smo koristili slobodne dane. Nakon udaje, 1979. godine, počela sam raditi u jednom restoranu u gradu. U Domu radim već dvadeset godina.

DHL: Kako vam se sviđa posao kuharice u našem Domu? Kakva su vaša iskustva s djecom?

Ema: Mogu reći da mi je lijepo raditi u Domu, volim raditi s djecom. Neka djeca, koja se školuju za kuhare, u domskoj kuhinji obavljaju praksu. Danas su to vrlo vrijedna Valentina i sve bolji Marti, a od nekadašnjih praktikanata moram izdvojiti Josipu Radošević, Luciju Božić. Ma, uglavnom su djeca poslušna, rado nam pomognu i uskoče kada treba. Jako je vrijedna Lucia, Mateo, simpatičan i drag mi je Emanuel i mnogi drugi.

DHL: U tako dugom radnom stažu, što vam najteže pada, a što je najljepše?

Ema: Najteže mi pada svakodnevno putovanje iz Manjadvorci u Pulu, odnosno stalna žurba kako ne bih zakasnila na autobus. Ne vozim auto, pa sam ponekad ovisna o tuđoj pomoći, o prijevozu. A najljepše? Hm, pa evo i to putovanje koliko god bilo teško zna imati svoje čari, sretnem različite ljudi, nasmijem se,

popričam s nekim. Stvarno mi je lijepo na poslu, nedostajat će mi to sve kada odem u mirovinu. *Svaka medalja ima dvije strane, zar ne? kažemo mi, a Ema se složila.*

DHL: Da li bi nešto mijenjali u svom životu? Žalite li za nekom propuštenom prilikom?

Ema: U životu je bilo puno lijepih i manje lijepih trenutaka. Ali, ne, ne bih ništa mijenjala. Ne žalim ni za čim.

DHL: Ema, kako provodite slobodno vrijeme?

Ema: Volim biti u prirodi, brati šparoge, baviti se cvijećem oko kuće, volim prošetati sa suprugom Željkom, takve me aktivnosti odmaraju.

DHL: Kakav je život na selu? Selo ili grad?

Ema: Od malena sam naučena živjeti na selu. Čudno bi mi bilo živjeti u gradu, u nekoj zgradici u stanu. Dakle, biram selo!

DHL: Možete nam reći nešto o dianima mladosti? Kako ste se zabavljali, kakvi su bili izlasci?

Ema: U doba moje mladosti izlasci su bili drugačiji nego danas. Popularni su bili plesnjaci, jedan od glavnih plesnjaka bio je upravo u Barbanu. Tu su dolazili mladi iz cijele Istre. Plesalo se uz živu glazbu, u parovima. Čini mi se da su se ljudi više družili, razgovarali...

DHL: Kakvu muziku volite? Omiljeni pjevač ili pjevačica?

Ema: Volim zabavnu muziku, volim Nove fosile, Olivera Dragojevića, Bijelo dugme. Jako dobro pamtim koncert Bijelog dugmeta u Areni prije ravno 38 godina.

DHL: Možete nam odgovoriti na nekoliko brzopozetnih pitanja? Omiljena boja? Najdraži cvijet? Godišnje doba? Film? Glumac i glumica?

Ema: Pokušat ću. Evo, redom- boja plava. Cvijet ruža. Godišnje doba proljeće. Film "Lovac na jelene" Glumac Robert de Niro, a glumica Meryl Streep. A sad stvarno moram nazad u kuhinju, kaže Ema, dica neće čekati.

DHL: Hvala na razgovoru. Da li želite djeci nešto poručiti na kraju?

Ema: Hvala vama. Djeci bih poručila da završe školu, da se lakše zaposle, da budu vrijedni i poslušni i neka uživaju u ovim dianima djetinjstva, sve to brzo prođe....

KAKAV JE ŽIVOT NAKON DOMA I STAMBENE ZAJEDNICE?

Došao sam u Dom prije 3-4 godine iz Kutine, sa statusom azilanta. Kad sam došao u Dom bilo me je strah, novi ljudi djeca, bilo mi je čudno. Problem mi je bio jezik, bojao sam se kako će me ljudi razumjeti. Nekako sam uspio preživjeti, bez obzira što sam imao probleme oko upisa u školu i nedovoljnog poznавanja jezika. U početku sam se u Domu osjećao kao u zatvoru, posebno jer nisam smio izaći van. Bilo mi je užasno teško. No, nakon nekog vremena, uspio sam se prilagoditi novom načinu života. Upoznao sam drugu djecu i odgajatelje. Imao sam u početku problema sa prihvaćanjem kućnog reda Doma: morao sam se javljati na izlaske, obroci su bili u točno vrijeme, na spavanje sam trebao ići u točno određeno vrijeme itd. Dom je za mene bio šok-soba! U SZ sam dobio više slobode, mogao sam samostalno odlučivati kada ću izlaziti, jesti, kako ću se ponašati. Tamo sam bio dvije godine. Bilo je i lakših i težih stvari. Morao sam kuhati, nije bilo kuharice, morao sam učiti samostalno, bez da mi odgajateljica pomaže, prati i peglati odjeću. To nije bilo novo za mene, ali nakon nekog vremena kada su drugi radili za mene, sada je to opet bilo nešto novo i zahtjevno. Stambena zajednica je odlična za one koji razumiju način života i princip osamostaljenja. Neki ljudi, stanari, to ne razumiju i iskorištavaju te mogućnosti, a ne nauče nešto konkretno. To je korak prema samostalnosti i takvo iskustvo je bilo odlično. Radionice su bile odlične,

posebno za mene kao stranca. Zanimljive su bile teme kao što su vanjski život, izvan Stambene, a radionice kuhanja bile su više zabavne, nego edukativne.

Maturirao sam u svibnju prošle godine. Oko mature su mi pomogli odgajateljica Daniela i psiholog Mladen, na čemu sam im zahvalan, kao i cijelom Dječjem domu općenito, na pomoći. Na kraju prošle godine izašao sam iz Stambene. Izlaskom i prijelazom u samostalan život očekivao sam više od odgajatelja. Sam sam si našao podstanarski stan. Prije toga dobio sam zaposlenje u struci, kao vodoinstalater u jednoj privatnoj tvrtki gdje sam ranije bio na praksi. Odgajateljica Daniela i Mladen pomogli su mi oko prijevoza, suđa i drugih stvari. Sad samostalno živim i radim. Osjećam se jako slobodan, kao ptica, sve što hoću mogu učiniti bez da pitam nekoga. Upravo pohađam auto-školu i to me veseli. Imam puno obveza i odgovornosti, moram napokon živjeti kao odrastao čovjek, odgovoran za sve svoje postupke. Volim miran život. Dolaskom u svoj stan osjetio sam puno promjena-ponekad primijetim da je pretih, oko mene nema drugih cimera. Još uvijek se prilagođavam na samostalan život. Sada mi je najvažnije zadržim posao i budem dobar radnik, položim auto-školu, a na duže staze, s vremenom, planiram nastaviti visokoškolsko obrazovanje.

Na kraju ću zahvaliti Dječjem domu i odgajateljima koji su mi pomagali i vjerovali u mene. Poruka za djecu: učite i budite vrijedni i dobro razmislite o budućnosti! ☺

Patrick Hossein Musavi

DRAGAN ĐERFI, predstavljanje

Srdačan pozdrav svim čitatelja našeg veselog domskog lista. Neko vrijeme sam s vama i krajnje je vrijeme da se predstavim. Pa idemo od početka. Ime mi je Dragan Đerfi i rođen sam, meni sad već davne, 1987. godine u Somboru (za one koji ne znaju, Sombor je grad u susjednoj nam državi Srbiji). Prije doseljenja u Pulu, živio sam u Belom Manastiru – gradiću koji se nalazi u srcu Baranje. Poput našeg mladog i simpatičnog gospodina Mladena i još mlađe i uvijek dobro raspoložene gospođe Nikol, i ja sam završio studij psihologije, te sam po struci psiholog. Psihologija mi se svidjela još u srednjoj školi i uvijek mi je bila želja raditi s djecom. Ta mi se želja danas i ostvarila te imam tu sreću da se svaki dan družim s divnom djecom koja mogu pojesti najviše slatkiša na svijetu i uvijek traže još koju kockicu čokolade ili pokoji bombon. U slobodno vrijeme uživam šetati se priodom, uhvatiti pokoju fotografiju mora ili zalaska sunca i upoznavati brojne druge ljepote Pule, u kojoj se i dalje uspijem povremeno izgubiti ili zalutati. Veselim se skorašnjem ljetu, zajedničkom odlasku na Fratarski otok, uživanju u suncu, topлом moru i dobroj hrani. Sve vas srdačno pozdravljam.

Naš odgajatelj Dragan Đerfi bavi se fotografijom već dugi niz godina. Od svih motiva, najviše uživa fotografirajući arhitekturu. Pri tome, takve motive nastoji prikazati u što minimalnijoj formi, dok kombinacijom crno-bijele tehnike te igre svjetla i sjene, izdvaja pokoj prozor, liniju na zgradu, oštре kutove i sl., kako bi na taj način kroz fotografiski medij prikazao svoju ljubav prema pravilnim geometrijskim oblicima. Tako u konačnici uzrečica "manje je više" dolazi do svog punog fotografskog izražaja, kako kaže odgajatelj Dragan.

ANA-MARIA VINKOVIĆ, Kraljica selfija

Kako svi već znamo, selfomanija je danas opće poznata pojava. Tako i naša djeca uživaju u stvaranju što kreativnijih selfija kako bi na osnovi istih dobili što više Facebook lajkica. Od sve naše djeca, predivna Ana-Maria Vinković je stvaranju selfija dodala jednu posebnu umjetničku dimenziju koja ističe njezinu prirodnu ljepotu, u što se možemo uvjeriti iz priloženih fotografija. Bravo Ana-Maria! Samo tako nastavi.

LADUČ

U Laduč smo krenuli u 10 sati, a tamo samo došli u 15 sati. Jedino što vam reći da je bilo super. Prvo smo išli na klizanje, pa nije radilo, prošetali smo gradom i išli na pizzu. Nakon toga išli smo u Laduč. Nismo mogli večerati. Nakon toga išli smo po Bundeku, pa samo bili po sajmu Adventa, išli smo u katedralu. Bili smo u Tehničkom muzeju gdje smo naučili puno toga o Nikoli Tesli. U Tehničkom muzeju smo šetali po rudarskim tunelima i bilo je odlično. Išli smo na klizanje i malo smo padali ali sve je bilo ok. Tamo smo

pisali svojim najmilijima za Božić. U Muzeju Iluzija je bilo super, vidjeli smo puno trikova i posebne čudne iluzije. U zoo vrtu je bilo super jer smo vidjeli puno životinja za koje nismo ni znali i otkrili smo puno o njima. Arena centar bio je zakon, bili smo u šopingu, ali i u kinu i gledali film o kitu. U Arena centru smo kupili razne stvari kao na primjer selfie štap, razne grickalice i Coca Colu. U Pulu smo krenuli u 14 sati, a došli smo u 19 navečer. Dočekala nas je gđa Ljiljana i počastila nas finom večerom. Bilo nam je odlično- naučili smo mnogo toga, a i otkrili mnogobrojne stvari!!!!!!

Ana Maria Vinković

TUHELJSKE TOPLICE

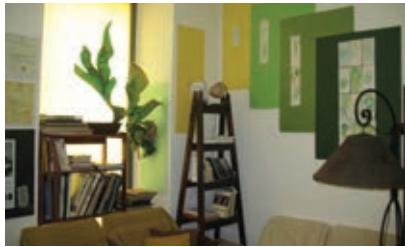
Nekoliko dana poslije Nove godine, vesela osmoročlana ekipa od uputila se prema Tuheljskim toplicama. Ekipu su činili Lucia, Ana-Maria i Emanuel Vinković, Osana, Vjerana i mladi gospod Lazar zvani Lazo, te odgajatelji Tanja i Dragan, kojemu je ovo bilo prvo putovanje tog tipa. Putem nas je iznenadio snijeg i sve bi bilo u redu, da nam u jednom trenutku brisači nisu otišli na godišnji odmor i odbili svaku suradnju. Ali nismo se predali! Sredili smo mi te nesuradljive brisače i ponovno se uputili prema našem odredištu. Sve se odvijalo glatko i prema planu, dok nas nepouzdani GPS nije odveo na jednu stazicu pored glavne ceste s koje smo se jedva izvukli. Ponovno se nismo predavalni i vrlo brzo smo uspjeli doći na naše toliko željeno odredište.

Snijeg je bio svuda oko nas, ali nama su na pameti bili samo bazeni i kupanje. Ušli smo u hotel, smjestili smo se u sobe, brže-bolje obukli kupaće kostime, odnosno hlačice i krenuli u potragu za bazenim. Kada smo ih našli, samo smo nestrljivo bacili ručnike na ležaljke, zbacili kućne mantile sa sebe i skočili u bazen. Kupali smo se svako jutro i svako poslijepodne svakog dana našeg boravka. Djeca su nam ostala zapažena po tome što su vrlo rado sudjelovala u igrama na vodi, a posebice po tome što su zajedno s

animatorima svim zainteresiranim pokazivali kako se pleše ili kako se vježba. Najbolji smo! Dok je Emanuel tražio nove prijatelje, djevojke su se hrabro kupale u vanjskom bazenu. Lazar i ja guštali smo u toplom bazenu, dok je Tanja fotkala djecu kako hrabro igraju lovice po snijegu, zatim brzo uskaču u bazen ili kako plešu na pozornici zajedno s glavnom plesačicom. Osim kupanja, najdraži su nam bili obroci, kad smo sa španjolskog, švicarskog...ovaj,... švedskog stola mogli birati što god nam je srce poželjelo. I dok su neki pojeli kolač ili dva, Emanuel se jedva odvajao od stola. Isto tako, vrlo rado smo svaku večer odlazili u igraonicu gdje je odgajateljica Tanja pobjeđivala Lazu u bilijaru, premda to Lazo ne želi priznati, dok je ostatak ekipe uživao u igranju kompjutorskih igara. Jedan dan smo otišli do obližnjeg brdašca i spuštali se niz padinu, iznova i iznova. I tako, malo po malo, došao je kraj našeg izleta. I premda na povratku nazad nismo slučajno skrenuli i išli krivim putem, ipak nas je gusta magla pomalo usporavala, te dječicu uspavala. No, najbitnije od svega- puni dojmova smo došli do našeg voljenog Doma i veselimo nekom sličnom budućem izletu.

Dragan Đerfi

Naš Patrik Beletić 31. ožujka 2016. vodio je **kratki razgovor s gospođom Liliom Batel**, voditeljicom likovne radionice koju uz Patrika pohađa i Nadia Šorli. Gospođa Batel je rekla kako ne voli baš davati intervjuje, no za naš list će rado odgovoriti na pripremljena pitanja. Inače, o gospodi Batel snimljen je dokumentarac, a jedan dio njezinih radova, točnije 24 slike s ukomponiranim likovima od spužve, osim na izložbama i predstavama, može se vidjeti u restoranu "Vodnjanka" u njezinom rodnom Vodnjanu. Razgovor je bio zanimljiv i interaktivnjer je gospođa Batel odgovarajući na pitanja pokazivala svoje radove i objašnjavala tehnike, puštajući pritom polaznike da izraze svoje mišljenje, demonstriraju svoje radove i sve dosad naučeno, pričajući im priče potaknuta nekim našim pitanjem, a na kraju nam je svima demonstrirala izradu maske od spužve koja će štititi prostor od provalnika obzirom da je netko nedavno pokušao provaliti. Slijedom toga, i tema današnje radionice bila je izrada maski za zaštitu od zlih duhova.

■ **Diplomirali ste predškolski odgoj. Kada i kako ste se počeli baviti umjetnošću?**

Imam 44 godine staža kao odgajateljica, a umjetnošću se bavim oduvijek. Već kao mala sam rezala i rezbarila različite oblike. Tata me naučio izrađivati figure od drveta. Željela sam raditi i veće drvene skulpture, ali za to je potrebno puno snage i posao je bučan, stoga sam počela rezati spužve.

■ **Jeste li završili neki tečaj ili se formalno obrazovali u području lutkarstva jer se ne čini jednostavno?**

Ne, samouka sam. Svakim novim radom nešto novo naučim. Sad su radovi sve složeniji i nema toga što ne mogu izraditi. Ali u početku je bilo i ozljeda škarama ili pri rezbarenju drveta. Jednom sam se čak zamalo ugušila spužvom. Naime, udahnula sam malí komadić spužve i počela se gušiti, no bila sam dovoljno prisebna da se sjetim pojesti malo kruha kako bi spužva prošla dalje i sve je dobro završilo. Od tada

ne puštam djecu blizu kada režem spužvu i imam kompletну opremu za zaštitu.

■ **Vi ste odgajateljica, lutkarica, slikarica, kreatorica scenografija, pišete priče za djecu.. Što Vam je od svega toga najdraže?**

Definitivno rezanje likova od spužve smisljavajući pritom popratne priče za djecu koja su mi najveća inspiracija. Rado radim i scenografije za predstave. Jednom sam čak bila zamoljena da usred predstave pred publikom izradim indijansku masku od spužve. Bila sam malo pod pritiskom jer je vrijeme bilo ograničeno, ali demonstracija se jako svidjela publici, a cijela predstava mi je ostala u jako lijepom sjećanju.

■ **Odakle crpite ideje, što Vas inspirira?**

Uvijek nešto drugo, ali najviše djeca i ljudski likovi. Veseli me svaka nova lutka i svaka nova priča za djecu koja ima

posebnu moralnu poruku za njih. Primjerice sjene. Sjena može pokleknuti, ali svjetlo/dobro uvijek pobjeđuje.

■ Koji su Vam omiljeni motivi i tehnike?

Od tehnika rezanje spužve. Motivi su različiti, ali uglavnom ljudski likovi. Za svaki lik smislim ime i priču. Priče ne zapisujem, one su samo za djecu i svaka nosi određenu poruku. Primjerice, trenutno pripremam izložbu koja će nositi naziv "Različitost". Ručno izrađujemo pozivnice, njih 500. Svaka će imati jednu od 500 vrsta morskih algi iz našega mora. Papir uronimo i alga se sama zalijepi, no prilično su osjetljive pa je postupak delikatan. Svaka je posebna na svoj način i predivne su. Uz njih imamo i popratni tekst na hrvatskom i talijanskom jeziku, stihove o različitosti jer je svatko od nas poseban po tome što je drukčiji i u našoj različitosti je naše najveće bogatstvo koje trebamo poštovati i cijeniti.

■ Koliko ste dosad imali izložbi? Kada i gdje je bila prva?

Prvu izložbu sam imala 1992. godine. Od tada se svake godine održava po jedna izložba, a od 1996. djeca s radionicice i ja zajedno izlažemo naše radove.

■ Organizirate radionice za djecu. Tko se sve može uključiti?

Ne samo za djecu. Može se uključiti svatko od 3 do 100 godina haha. Trenutno uz djecu imam polaznicu od 30 godina i gospodu od 70. Radionice su svaki dan osim nedjelje, u popodnevnim satima. Grupe su miješane i svatko dođe kad može.

■ Što se sve uči na Vašim radionicama?

Razne tehnike. Svašta. Pripremam djecu i mlade za upis u srednju školu i na fakultet. Izrađujemo mapu radova i po njima se jako lijepo vidi napredak.

■ Koliko je dosad djece prošlo kroz Vaše radionice i je li se možda netko od bivših polaznika nastavio profesionalno baviti likovnom umjetnošću?

Sada je na radionicama oko 20 polaznika. Radionice se održavaju kontinuirano od 1996. godine. Najprije su bile organizirane preko ustanove, a sada samostalno organiziram u unajmljenom prostoru. Nekad je znalo biti i po 60-ak polaznika. Dakle, puno djece je pohađalo radionice tijekom godina. Neki su nastavili obrazovanje u Školi primijenjenih umjetnosti i dizajna u Puli ili na Likovnoj akademiji. Najbitnije je da djeca uživaju i rade što vole. Na radionici je pravilo da nema strogih pravila kako bi se djeca opustila i stvarala svoja umjetnička djela.

razgovor vodio: **Patrik Beletić**
uz pomoć volonterke **Sare Šabić**

Foto: Petar Baltorić Raca

Neka naša draga djeca, između ostalog, kako uživaju fotografirajući prirodne ljepote Pule te kulturno-povijesne znamenitosti, kojih je u Puli, zahvaljujući bogatoj povijesti ovog kraja, mnogo. Tako je naš veseljak Petar Baltorić-Raca, primivši po prvi put domski foto-aparat u ruke, otkrio

svoj skriveni talent "hvatanja" lijepih pulskih foto-kadrova, bilo da se radi o pulskim plažama, bilo da je riječ o uvijek popularnom fotografском motivu – Areni. Iako je još potrebno malo vježbe kako bi se svladale osnove kadriranja, kompozicije, svjetla i sl., potencijal je svakako tu.

NE ZNATE FRANCUSKI... ??
EHH....NISU NI NAŠE GOŠĆE
ZNALE HRVATSKI...

Notre expérience à Pula

Quand nous sommes en stage, nous faisons des activités avec les enfants, comme du collage ou des jeux vidéo. Nous assistons à la prise aux repas, cela favorise les échanges avec eux. Dans la structure, il y a un psychologue, des éducateurs, une directrice, une comptable, une femme d'entretien, deux cuisinières. Nous avons été à Pula du 05.03.16 au 25.03.16. En France, nous travaillons dans des écoles maternelles, crèches et des maisons de retraite. Quand nous avons

du temps libre, nous allons en ville et nous faisons du shopping.

Quand nous avons terminé, nous allons boire un chocolat chaud ou un soda. Le soir, avec nos amies, nous nous promenons en centre-ville et nous allons manger au restaurant. Nous sommes allées faire un tour de bateau et l'après-midi nous avons visité Rovinj. Il y avait une belle cathédrale. Nous avons aussi visité les bâtiments importants de Pula.

Monia Da Cunha et Laura Menichon

To je bilo savršeno ljeto 2015!!! Tim riječima završila je svoje pismo Joana Castro, volonterka iz Portugala koja nas je počastila svojim dvomjesečnim boravkom u Puli i očarala svojim kvalitetama, ljepotom, šarmom i prekrasnom osmjehom... Evo što je još pisala Joana:

"Ciao! Ja sam Žoana!" To su bile moje prve riječi hrvatskog koje sam naučila i vjerujem da ih nikada neću zaboraviti... Kada sam dobila obavijest da sam odabrana da dođem u Pulu bila sam šokirana jer nisam znala da će imati priliku doći u vašu prekrasnu zemlju, misleći kod prijave da vjerojatno neću biti izabrana. Kako sam samo pogriješila... Prvo pravilo koje sam trebala znati: nikada ne sumnjaj u sebe i svoje sposobnosti! I tako je počelo...

Iskustvo svoje profesionalne edukacije u Dječjem domu je proteklo jako dobro i iz njega nosim prekrasna iskustva. Moja uloga u Domu je bila da se pridružim grupi djece, organiziram i sudjelujem u raznim aktivnostima: slikanju, učenju engleskog i portugalskog jezika, igranju sportskih igara i gotovo svakog dana odlaziti s djecom na more. Tu sam mnogo naučila jer djeca nisu govorila druge jezike pa sam morala osmisiliti strategije komunikacije, barem osnovne, kako bi olakšali dnevnu rutinu i dogovoriti se s djecom sto ćemo raditi. Ustanova u cijelini i odgajatelji su bili susretljivi i dobri prema meni nastojeći me uključiti u sve zajedničke aktivnosti kao npr. kampiranje na Fratarskom otoku, izlet u Istralandiju itd. što je bilo fantastično jer sam mogla provesti kvalitetno vrijeme s djecom. U početku je bilo malo poteškoća jer sam ostajala sama s djecom pa je bilo potrebno više vremena da se prilagodimo jedni drugima. Odgajatelji su mi mnogo pomogli da djeca pozitivno i konstruktivno surađuju u planiranim aktivnostima. U svakom slučaju, bila sam presretna što sam dobila šansu učestvovati u programu koji mi je omogućio upoznati novu kulturu, nove ljudе što me učinilo boljom osobom. U svom srcu će imati zauvijek sve zaposlenike Doma, djecu, odgajatelje i ravnateljicu Gogu. Teško je riječima opisati koliko sam zahvalna svima na tromjesečnom iskustvu koje je promijenilo moje životne stavove, socijalno iskustvo i učenje novih vještina, jezika itd. Hvala vam puno na ovom lijepom iskustvu! Vidimo se ljudi!

Joana Castro, Portugal
prijevod: Dragan Kljajić

NEZABORAVNO LJETO! LJETO JE MOJE OMILJENO GODIŠNJE DOBA. ŽA MENE ZNACI: ODMOR, ZABAVU, MORE, PRIJATELJE, DRUŽENJE,.....

Prošlo ljeto bilo mi je posebno zabavno zahvaljujući jednoj posebnoj volonterki koja se zove Joanna. Joana je studentica koja dolazi iz Lisabona glavnog grada Portugala. Boravak u našem Domu bio joj je kao studenska praksa, upoznavanje Istre, naših običaja i jezika. Ona je mlađa, zgodna, sitna, crnokosa djevojka, tamnih veselih očiju i širokog osmijeha. S nama se družila puna dva ljetna mjeseca. Zajedno smo odlazili na more svakog dana najčešće u popodnevnim satima, a ponekad i u jutarnjim. Proveli smo petnaest nezaboravnih dana kampirajući na Fratarskom otoku. Znala nas je utješiti, razveseliti, zabaviti i mogu reći da je bila jakooooo smiješnaaaa..... Sporazumijevali smo se malo na engleskom, malo na hrvatskom. Ponekad kada smo se vraćali s mora pitali smo je da nam kupi sladoled i ona bi nam ispunila želju. Kasnije smo shvatili da to nije bilo lijepo od nas.

Dan prije odlaska sama nas je željela počastiti malom sitnicom te smo svi zajedno otišli na sladoled. Velika mi je želja opet ju vidjeti i nadam se da će mi se ta želja ostvariti. Možda već ovog ljeta?????????????????????

Lucia Vinković

Poznaješ li svoj grad

Savez izviđača Hrvatske, zajedno s odredom izviđača "Istra" iz Pule, organizirao je u veljači 2016. godine veliku akciju "Dobro djelo svaki dan". Tako su u subotu, 20. veljače 2016. godine uključili i djecu našeg Doma u izviđačko natjecanje "Poznaješ li svoj grad".

Kao što je na početku objasnio starješina odreda, gosp. Mladen Perčić, to je tradicionalno izviđačko natjecanje u kojem se traži dobro poznavanje grada i snalaženje u njemu. Odlično su se u tome snašli Tomo, Emanuel i braća Filip i Petar, zajedno s brojnim drugim izviđačima iz Pule i Rovinja, raspoređenima u različite ekipe. Gosp. Mladen iz Doma prisjetio se kako je nekad i on kao izviđač sudjelovao u toj akciji ranih osamdesetih godina prošlog stoljeća. Današnji mladi izviđači su, baš kao i nekad, uspješno tijekom dana izvršavali zadatke iz povijesti i sadašnjosti Pule, pronašli znamenitosti te nastojali biti brži od suparničkih ekipa. Uz natjecanje i upoznavanje izviđačkih vještina najbolje je bilo druženje i igra s drugom djecom na otvorenom, po lijepom sunčanom danu. Momci su bili zadovoljni. Tko zna, možda netko od njih uskoro postane izviđač? ☺

Uz izviđački pozdrav,
Mladen i Emanuel

Mladen Perčić

Gost ovog broja gdin ĐURO BAMBURAČ, nekadašnji korisnik, odrastao je u Domu. Kako je to tada bilo, kako se u Domu živjelo, što su djeca radila, koliko ih je bilo...??

Moj boravak u Dječjem domu Ruža Petrović je opširna priča za koju bih trebao više vremena i prostora. Rođen sam krajem Drugog svjetskog rata, a kako su ta vremena bila vrlo teška, naročito za djecu čiji roditelji su poginuli u ratu ili djecu čiji su roditelji bili siromašnog stanja, završila su po dječjim domovima širom Jugoslavije.

Proveo sam dio djetinjstva u dječjim domovima, najprije u Lovranu, Rijeci, Novigradu i na kraju u Puli. Iz tih domova ostala su mi razna sjećanja. U Puli sam u Dječjem domu Ruža Petrović boravio od 1954.–1959. godine. Tada sam pohađao osnovnu školu i iz tog su mi vremena ostale najljepše i najdraže uspomene. Istru sam posebno zavolio, ljudi su ljubazni i tolerantni. Igrom slučaja 1959. morao sam napustiti Dječji dom u Puli i vratiti se u Sisak, gdje sam završio jednogodišnju Stenodaktilografsku školu. Tako sam se mogao zaposliti, zaraditi za život i dalje se školovati. Nakon pet godina boravka u Sisku i rada u Privrednoj komori kotara Sisak, odlučio sam otići u inozemstvo gdje i danas živim. Sigurno vas zanima gdje sam bio i što sam sve radio u tuđini? Upravo život u Domu naučio me snalaženju kako bi i nešto postignuo u životu. Ali, to je opet druga, duga i interesantna, priča. U svakom slučaju, za pisce i režisere bila bi to vrlo zanimljiva tema! U Domu je boravila i moja sestra, došli smo zajedno iz Novigrada, koja i danas živi u Puli. Ne bih vam mogao točno reći koliko je tada bilo djece u Domu, predpostavljam, negdje između 30 i 40. Neka od te djece, danas su odrasli i stariji ljudi, i danas žive u Puli i Istri. Naš radni dan u Domu bio je vjerojatno isti kao što je danas. Tijekom tjedna, ujutro, isli smo u školu, a poslije škole provodili smo vrijeme u rješavanju domaćih zadaća i u igri. Vikende i slobodno vrijeme smo također provodili u učenju i pisanju domaćih zadaća, igrama ili odlascima na izlete u okolicu Pule. Anegdota i zgoda u to vreme bilo je mnogo, jer nije bilo televizije, računala i mobilnih telefona. Bili smo "prisiljeni" sami izmišljati razne igre- praviti romobile, kupaće gaćice od pionirske marama, špekule (ščinke) od mramornih ploča, skupljati sličice raznih nogometnika. Nažalost, talentirana djeca nisu mogla ići u glazbenu školu, na balet, nogomet, gimnastiku, plivanje. No, vjerujem, da su sva tadašnja djeca iz Doma završila neke škole, izučila razna zanimanja i odobrili pravi put u životu. Najupečatljivije mi je ostalo u sjećanju jedna zgoda prilikom održavanja Filmskog festivala u Areni. Kako nisam imao novca, a htio sam obavezno pogledati jedan film u Areni, prije predstave kada još nije bilo čuvara, preskočio sam ogradu i proveo sam u tunelu od 16 sati poslije podne do 21 sat navečer. Tada je već pao mrak, neopaženo sam mogao izaći iz tunela i pogledati film. Zatim, još jedan interesantan slučaj. Jedna učiteljica me toliko simpatizirala da me je vrijeme pozvala

na ljetovanje u Srijem na mjesec dana za vrijeme školskih praznika. Kako je ona otišla prije mene iz Pule bio sam prisiljen da sam oputujem vlakom iz Pule za Beograd, a onda još pješice do njenog sela (28 km) gdje je živjela. Bilo mi je 14 godina. Nažalost, bilo je i teških trenutaka za mog boravka u Domu. U jesen 1956. godine bio sam na operaciji bubrega koja je trajala 5 sati, a izvršena je u Vojnoj bolnici u Puli, kod izvrsnih vojnih kirurga. Upravo ove godine navršava se 60 godina od te operacije. Kakvi su bili odgajatelji, teško mi je to sada objasniti. Međutim, kako je bilo različite djece, tako su bili i razni odgajatelji, dobri i "loši", odnosno strogi. Znam da je bilo odgajateljica i odgajatelja i da su nas odgajali svaki prema svojim pedagoškim sposobnostima i mogućnostima, te da su nas upućivali i pripremali savjetima za daljnji život. Jesmo li dobivali džeparac, ne bi Vam znao reći. Djeca koja su bila iz Istre bila su u nešto boljoj situaciji, jer su dobivala nekakav džeparac od svojih baka, striceva i teta. Ostala djeca iz drugih krajeva Jugoslavije morala se snalaziti kako su znali i umjeli. A kako znate, sva djeca su željela otici u kino, slastičarnu ili kupiti neku stvarčicu. Hrana je za ono vrijeme i tadašnje mogućnosti bila dobra. Meni osobno, najviše se svidjela pašta- fažol, jota, sarma, punjene paprike, palačinke i carske mrvice (ista smjesa kao za palačinke, ali usitnjeno, preliveno malinovim sirupom ili kompotom od jabuka). Vikendom i praznicima imali smo izlaz, koje smo provodili na razne načine, isli smo u kino, šetnju, kupanje (Valkane, Gortanova uvala, Mornar, Verudela) ili na izlete. Djeca iz Istre bi odlazila kod svoje rodbine, a ostali bi ostajali u Domu. Za vrijeme školskih praznika, bilo je odlazaka i u druga mjesta i Republike, naročito u Sloveniju (Tolmin, Dobrna). Za vrijeme posjete druga Tita

(bilo je to u ljeti, u kolovozu 1956. godine) slučajno sam ostao u Domu, tako da sam imao prilike vidjeti predsjednika Tita i zajedno se slikati. U to vrijeme drug Tito poklonio je Domu tadasnjih 200.000 dinara. Meni i djeci bilo je drago i od velikog značaja da smo ga vidjeli i da smo se mogli slikati s njim. Međutim, najbolji učenik Doma se rukovao s njim i uručio mu buket cvijeća. Drugarica Jovanka je takodjer bila kratko prisutna u Domu, ali je prema želji i protokolu posjetila Dječje jaslice u Puli. Kako procjenjujem to vrijeme djetinjstva provedeno u Domu? Manje- više imali smo sve sto je potrebno jednom djetetu. Imali smo krov nad glavom, hranu, spavaće sobe, kupatila, dobivali pribor za školu, odjeću i obucu, održavali informativne razgovore, priredbe, odlazili na izlete, kupanje, ljetovanje, natjecali se tko ima najuredniju spavaću sobu. Za državne praznike održavale bi se priredbe, išlo se u kupovinu odjeće, obuće i dobivali smo darove za 1. maj, 29. novembar i Novu godinu. Što bih poručio današnjoj djeci koja borave u Domu? Trebali bi ponajprije biti dobri učenici, poštovati starije, biti druželjubivi jedan prema drugom, obostrano se pomagati. Ne treba biti fokusiran na materijalizam, trebali bi cijeniti sve ono sto dobivaju, biti dobri i pošteni. Treba ih upozoriti na sve poteškoće i opasnosti koje ih mogu snaći u životu i uputiti na pravi put. U današnje vrijeme naročito ih treba upozoriti na štetnost od konzumiranja droga i drugih opasnosti koje mlade ljude mogu zaskočiti bilo u Domu ili na ulici.

Odgajateljima bi poručio, da se pravilno, pošteno, iskreno i s ljubavlju odnose prema djeci, da ih odgajaju u duhu pedagoških normi koje su učili na fakultetu, da ih upute na pravi put, jer kako znate, djeca u tom uzrastu mnogo pamte. Naravno, treba im reći istinu o životu i ne govoriti o nekakvima iluzijama, da je lako u životu. Nažalost, za mnoge loše stvari kojedjeca danas vide i nauče, mislim da su krivi današnji mediji i Internet. Za sebe mogu reći da iako sam odrastao bez roditelja i roditeljske ljubavi, najstojao sam, prema mojim mogućnostima učiniti najbolje moguće u životu.

Đuro Bamburač, nekadašnji stičenik Doma "Ruže Petrović" u Puli.

RAZGOVORI S MURANTIMA

SARA BELAC

Kakav je osjećaj sada kad si maturantica i pomalo nam odlaziš? Kakav je osjećaj koji sve to prati?

Pa, super. Veselim se tome zato što neću više ići u školu. Znam da će mi to pomalo faliti, ali počet ću raditi i zarađivati ću svoj novac, neću više morati nikoga pitati. Veselim se toj samostalnosti i tome da neću ovisiti ni o kome.

Da li bi se sada, iz ovog trenutka kada odlaziš iz Doma, mogla osvrnuti na protekle tri godine koliko si bila s nama? Kako je to sve bilo?

Bilo je i uspona i padova, više uspona manje padova ajmo, reć... Stekla sam jaaaaako, jako puno dobrih prijatelja i nadam se da ću ostati s njima u kontaktu.

Po čemu ćeš pamtitи svoj boravak ovdje, imaš li neki događaj koji ćeš posebno pamti?

Teško je malo...ne znam...Pamtit ću po dobrom društvu uvijek je bilo zabavno, nikad nije onako nešto bilo bezveze, stresno...uvijek je bilo zabavno. Uvijek smo radili neke zabavne stvari.

Imaš li na kraju poruku za djecu za djecu koja ostaju? Iskoristi svoju poziciju, pa nam poruči nešto..

Poručila bih im da budu sretni, da ono što imaju ovdje znaju cijeniti. Znam da će im to postati jasno kad-tad, ali želim im i da počnu to cijeniti što ranije, bit će im bolje u svakom slučaju.

Želimo ti ugordan nastavak poslije mature...

RAZGOVORI S MURANTIMA

DANIJEL PILATO

Biti maturant, da li je to dobar osjećaj?

Odličan, jer sam na završetku školovanja, a to me veseli. Završit ću za pomoćnog autolimara, a volim taj posao,..draže će mi biti raditi nego ići u školu.

Kakve su ti šanse da dobiješ posao u struci?

Ne znam, probat ću vidjeti tamo gdje sam na praksi u Poreču.

Kako ti je bilo u Puli, u Domu?

Uglavnom dobro, našao sam prijatelje (Filip, Amft, Oli), lipo je u Puli, ali ja želim nastaviti živjeti u Poreču.

Danijelova poruka djeci za kraj:

Neka usvoje radne navike, dok su mali, važno je to za budućnost, za lakše pronaći delo.

Mudro zboriš Danijele, drago nam je da smo te imali prilike upoznati. Sretno!

VALENTINA MATEJČIĆ

Draga Valentina, tri si godine s nama, kako bi opisala svoj boravak u Domu kroz to vrijeme?

Mogu reći da mi je lijepo u Domu od prvog dana, malo sam bila zbumjena na početku, ali jako sam se brzo naučila, svi su me lijepo primili.

Da li si stekla neka prijateljstva koja će te pratiti kroz život?

Jesam, ali posebno mi je dobra i važna prijateljica Sara Belac, znam da ćemo se družiti i nakon što otidemo iz Doma.

Što ćeš najviše pamtitи, možda neki poseban događaj,izlet... ?

Uvijek ću se sjećati Dana Doma na Fratarskom otoku. Sjećati ću se i prakse u domskoj kuhinji, svih kuharica, a posebno kuharice Mire.

Kakav je osjećaj biti maturantica? Planovi poslije mature...

Pa osjećaj je dobar, malo mi je čudno, više neću ići u školu. Planiram se zaposliti, možda u Limskom kanalu, željela bih raditi u struci, kao pomoćna kuharica.

Draga Vale, sigurni smo da te čeka posao u nekoj dobroj kuhinji. Mi bi te svakako preporučili.

IVAN AMFT

Ivane, približava se dan kada ćeš završiti školovanje, što nam možeš reći o tome? Kakav je to osjećaj?

A ono, nije baš najbolji osjećaj, prebrzo je prošlo.

Kako bi opisao svoj boravak u Domu, kroz protekle četiri godine?

Kada sam tek došao u Dom bilo mi je sve novo i drugačije, ali brzo sam se naviknuo. Prije mene u Domu su bili i moja sestra Marija i brat Nikola, pa su me malo pripremili na ono što me čeka (ha,ha). stekao sam puno prijatelja, da spomenem neke: Riki, Lara, Femi.

Da li si bio zadovoljan boravkom u Domu? Što ćeš najviše pamtitи?

Stvarno sam bio zadovoljan, stekao sam puno prijatelja, nadam se da ću neke od njih viđati i kada izađem iz Doma.

A pamtit ću puno lijepih trenutaka; svakako ću pamtit igranje nogometa, sportske igre, prijateljske utakmice s dečkima s Cresa i iz Majmajole. Rado ću se sjećati i odbojke srijedom popodne s odgajateljem Draganom i medicinskom sestrom Luanom.

Pa ti si Ivane pravi sportski tip! Reci nam nešto o svojim planovima nakon mature?

Planiram se zaposliti kao konobar, čini mi se to bolje nego rad u struci (pomoćni vodoinstalater), mislim da ću lakše dobiti posao.

Ivane, tvoja poruka za djecu koja ostaju u Domu?

Poručio bih im da budu dobri, da slušaju odgajatelje, da slušaju na nastavi i imaju dobre ocjene kako bi im bilo lakše u životu. E da, i jako je važno da se bave sportom. Sport je dobar za zdravlje.

Hvala ti Ivane, drugo nismo ni mogli očekivati od sportskog tipa poput tebe.

RAZGOVORI S MURANTIMA

AMIR ALI YARNIAN

Amire, ti si maturant i željeli bismo znati kakva su tvoja iskustva tijekom ovih nekoliko godina života u Domu, stambenoj i na samom kraju srednje škole?

Pa super su iskustva, počinje novi život.

Možeš li se prisjetiti, kako si se osjećao kad si došao u Dom prije četiri godine?

Pa, osjećao sam se usamljenim, bio sam sam..i baš je bilo teško na početku. I onda malo po malo, snašao sam se. I u školi je bilo teško, nisam znao jezik, hrvatski jezik, uopće ništa, ali mi je moj prijatelj baš puno pomogao, ispravljao me je i naučio sam jezik. Sada već mogu komunicirati.

Možeš li nam reći kako se tvoj život promijenio kad si se preselio u organizirano stanovanje? U koji si tada razred išao?

U drugi razred Tehničke škole. U početku je bilo teško, trebao sam ići u školu, doći iz škole, pa kuhati za sebe, ali sam mislio- ok sad sam slobodan više i mogu izaći van, zvati prijatelje ovdje na kavu, učimo zajedno. Super je ovdje.

Što ti je u Domu bilo najlepše? U Domu ili u stambenoj?

Najlepše u Domu bilo je druženje s vršnjacima, s mojom generacijom. Izašli bi vani, sjedili na zidiću iza Doma. A u

stambenoj mi je najlepša sloboda i super mi je bilo kad smo kuhalili zajedno. To su mi bili najlepši dani.

Kakvi su tvoji planovi za dalje? Što planiraš dalje?

Prvo maturirati, položiti državnu maturu i ako uspijem onda se upisati na faks, informatiku, ovdje u Puli. A ako ne, onda imam plan B. Onda ću naći posao i raditi i ići ću na drugi rok.

Otići ćeš iz ovog stana, uskoro, nadamo se da ćemo te sretno smjestiti negdje drugdje. Da li imaš neki koristan savjet bilo za nas ili za buduće stanare?

Trebali bi dolaziti češće ovdje, barem tri puta tjedno. Pogotovo vikendom. Mi kad znamo da dolazite ipak malo bolje počistimo.

Molimo te da sada, na kraju, kažeš neku poruku svim našim čitateljima, poruku djeci.

Ljudi van Doma misle da uvjeti u kojima djeca tamo žive nisu dobri, da žive u teškim uvjetima. Ali ne, djeca tamo najnormalnije žive kao i sva druga djeca. Poruka djeci je da je najbitnije učiti, svaki dan dva sata.

Želimo puno sreće i neka upali plan A!!

LAZAR MATKOVIĆ

Doista imaš dosta staža u Domu (desetak godina čini mi se)! Kako ti je bilo živjeti u Domu kroz sve te godine?

Super, stvarno mi je bilo super. Stekao sam puno prijatelja, većina ih je već izašla iz Doma (Simon, Anton, Ilir). Naravno, puno je tu i odraslih osoba koje su mi važne i puno mi znače, vjerujem da ćemo ostati u kontaktu i nakon mog izlaska iz Doma.

Reci nam Lazare, kakav je osjećaj biti maturant, što planiraš?

Ma super osjećaj, radujem se što ću završiti srednju školu. Planiram nastaviti

školovanje, želja mi je upisati Kineziološki fakultet u Zagrebu.

Planovi za ljeto koje je pred nama?

Nastojat ću puno trenirati (nogomet), raditi, pripremati se za faks.

Tvoja poruka djeci za kraj!

Moja je poruka da se bave sportom od malena, da puno treniraju, da se druže i igraju s prijateljima, ali vani, u prirodi, a čim manje za računalom.

Hvala ti, Lazo, neka ti se ostvare planovi i želje.

RAZGOVORI S MURANTIMA

FILIP UJČIĆ

Kako je to biti maturant? Što ti prvo pada napamet sada kada se približava dan završetka školovanja?

Sada, ovih zadnjih dana školovanja, treba se još više posvetiti učenju, imati dobre završne ocjene, zgotoviti maturalni rad. Dosta tu ima posla, ali nije bilo problema ni ranije pa se nadam da će i na samom kraju sve proći u najboljem redu. Pada mi napamet da se sada treba uozbiljiti, život ide dalje,...

Tri si godine proveo s nama, da li se sjećaš svog dolaska u Dom? Kako bi opisao boravak u Domu?

Prvog dana u Domu dobro se sjećam. Došli smo zajedno moja draga prijateljica Valentina i ja. Sam dolazak ostao mi je u dobrom sjećanju, sve mi je bilo lijepo i iznutra i izvana. Lijepa zgrada, lijepo boje, dobri ljudi. Svi su me lijepo prihvatali, upoznao sam nove prijatelje.

Po čemu ćeš najviše pamtitи svoj boravak ovdje, da li želiš nešto izdvojiti nešto što ćeš još dugo pamtitи?

Mislim da ću se uvijek sjećati Doma, želja mi je da se jednoga dana vratim, dođem u posjetu, možda sa svojom obitelji. Pamtit ću razne događaje, ali izdvojio bih odlazak odgajatelja Drage u mirovinu. To mi je od prvog dana bio jedan od dražih odgajatelja.

Planovi?

Posao, samostalnost, obitelj, sve si to pomalo priželjkujem.

Filipe želiš li nešto poručiti djeci koja ostaju u Domu?

Poručio bih im da uče, da se zalažu, da slušaju odgajatelje, jer ste im vi poput roditelja. Svoj djeci želim puno zdravlja, veselja i sreće.

I tebi Filipe želimo puno sreće, zdravlja i ostvarenje svih planova.

DRAGE GOSPOĐE ANA I DANIELA!

Hvala vam na svemu što ste učinile za nas dvije. Bile ste tu u trenucima kad nam je bilo najteže i hvala vam na tome. Znamo da u nekim trenucima nismo bile najbolje, ali njih je bilo jako malo. Teško nam je nakon ove duge tri godine otići, ali što se mora, mora se... Uvijek ćete biti tu za nas dvije i uvijek ćemo naći vremena da vas dođemo posjetiti. Nama je bilo prelijepo, a nadamo se da je i vama s nas dvije.

Lijep pozdrav od **Sare Belac i Valentine Matejčić**

DRAGI GOSPODINE NENADE!

Došao je trenutak da se oprostimo. Tri godine smo bili zajedno, družili se, zezali i šalili se. Ovo nije zbogom, nego ponovni susret nas dvoje. Volim vas kao vlastitog oca. Vi ste jedan divan i krasan čovjek i drago mi je da smo se upoznali. Želim vam svu sreću u poslu i životu. Ako nekad navratite u Pazin javite se da se vidimo i provedemo vrijeme zajedno. Uvijek ste dobro došli u moj Pazin.

Voli Vas vaš Filip Ujčić

Dok je u ušima i glavi odjekivao zvuk zvona, okrenula sam se u topлом krevetu s jedne na drugu stranu i vodila bitku sa svojim umornim očima. U potpunom mraku sobe odjednom sam čula otvaranje vrata i ženski glas koji govorio da je 6:30. Okrenula sam se prema zidu i nastavila spavati. Nekoliko minuta kasnije, vratio se isti glas i rekao da se moramo svi ustati. I na kraju sam shvatila da je jutro, da sam budna i da počinje novi dan. Moja prva noć i prvo buđenje u mom novom domu.

Danas... Azra Mašinović Kalčić, alias Victoria Autore, uspješna spisateljica e-knjiga s vrhova ljestvica čitanosti u Italiji, podijelila je s nama svoju životnu priču

Godina 1996...trinestogodišnja djevojčica A.M. učenica 7. razreda OŠ "Stoja" s mlađim bratom došla je Dom na Verudi..

AZRA KALČIĆ MAŠINOVIC, kako je to bilo...

Iza sebe sam ostavila oca alkoholičara, viku i tešku ruku koja se diže na djevojčicu od trinaest godina i obilježava njen tijelo. Kao nakon dugog puta vremenskim plovilom ušla sam u mirnu luku i okružila se sa šestdesetero braće i sestara, dobila svoju sobu i miran san, tople obroke i knjige. Napokon sam mogla opet sanjati o svojim ciljevima. Napokon sam mogla biti normalna kao sva djeca, ali bogatija nego prije.

Nisam znala koliko se u tako malom tijelu, u tako mladoj glavi krije upornosti i želje za boljim, za uspjehom, za ostvarenjem svojih ciljeva sve dok se u novom domu nisu otvorila vrata učionice. Škola, knjige, učenje su bili put ka uspjehu. Noći provedene u njoj bile su spas od ružnog sjećanja. Odlazak na izlete, u kino, u kazalište, sve ono što mi je do tog trena bila nepoznanica, činili su me još sretnijom i pomogli da se velikim koracima udaljim od svega onog lošeg što me do tog dana okruživalo.

Imati razvedene roditelje, biti korisnik dječieg doma, dijeliti sve sa ostalom djecom nikad nije bio razlog za sažaljenje, niti u jednom trenu me nije dovelo do odustajanja. To predivno iskustvo je u meni probudilo još veći izazov da od svoje budućnosti napravim nešto bolje od onog što su mi odrasli roditelji bili u mogućnosti pružiti. Da izgradim svoju kulu sreće i da u niti jednom trenutku se ne bojam zatražiti pomoć.

SASTOJCI ZA OVAJ GOURMET TANJUR

1 srce puno ljubavi prema životu (koju nikad nitko i ništa ne smije ugasiti!)

1 glava puna ideja (snovi i maštanja su najveći i najjači poticaj za ostvarenje ciljeva. Ništa nije nemoguće ako ti to jako zeliš!)

1 unutarnja snaga kojoj bi i ratnici Sparte zavidjeli (jer život je neprestana bitka, a odustajanje nije opcija. Ta snaga je u svima nama!)

20 pari ruku koja pružaju pomoć i oslonac (odgajatelji, hvala vam na tome!)

1 velika kuća (Dome, hvala ti na gostoprimstvu!)

60 braće i sestara (učinili ste me bogatom i moje dane u Domu ljepšima!)

Nek je glavno jelo servirano i dobar tek svima!

Danas u trideset i trećoj godini moji okusni populci uživaju u njegovom okusu i mirisu. Zadovoljno vičem samoj sebi: "Bravo ja!" - kako mi je davno nekad moja odgajateljica rekla da trebam činiti i koja me naučila da se čovjek prvo treba izboriti za sebe, voljeti se i poštovati se kako bi mogao poštovati i druge. Danas sam školovana osoba, živim san koji sam imala kao dijete: postati pisac knjiga koje sam uvek jako voljela. Danas sam uspješna u svemu onome što radim jer se glavni sastojci tanjura nisu promjenili, jer su ono srce, glava i snaga samo još više ojačali. Ruke i dalje pružaju pomoć i nije sramotno uhvatiti se za njih ni sada, niti je bilo ikad godinama unazad. Ispod svog krova krovim život u kojem se uspjeci nižu, pod njim i dalje maštam i sanjam. Okružena s puno većim brojem prijatelja vičem na sav glas svima - život je ljepši nego što je ikad bio!

**Prije nekog vremena put Zagreba
krenula je naša Lorena i kako je obećala
opisala je svoj novi grad, posao, život...**

OD ZATVORA DO ZATVORA

Dragi moji Puležani! Eto mene u Zagrebu ali sam često s vama unutar lijepih sjećanja!

Kao i sve u životu, tako i za vrijeme moje prilagodbe na Zagreb, bilo je i lijepih i teških trenutaka. To vi, djeco, jako dobro znate... kako je doći sam u nepoznato i krenuti od početka...

Prvih mjesec dana sam živjela u suterenskom ruševnom stanu jer na brzinu nisam uspjela naći ništa bolje. Prozori su bili stari i istrošeni, te je lako netko "nepozvan" mogao ući unutra. Od straha bih najradije spavala s upaljenim svjetlom, ali bi me onda izvana svi mogli vidjeti, pa sam odustala od te ideje. Odlučila sam odagnati ružne misli i otići spavati. Razmišljala sam: "Ipak se moram pokazati u najboljem svijetu na novome radnome mjestu!" "Što ako me kolege ne prihvate?" "Što ako po kaznenim ustanovama budu grubi prema meni?" "Što ako.???" Uff...od muke sam odmah zaspala!

Prvi dan na novom poslu u Ministarstvu pravosuđa bio je vrlo šokantan. Ušla sam u tu ogromnu sivu zgradu od sedam katova, a na svakom katu po najmanje dvadeset kancelarija, jako puno ozbiljnih ljudi i jako velika tišina. U svakom trenutku sam očekivala da će mi uletjeti Pačo s 1866 pitanja, ili Karlo reći da ga Oli živcira, da će Luciju, Osanu i Anamariju morati ganjati po stepenicama jer čačkaju dečke, Emanuela opomenuti da prestane skakati po kauču, Mariju utješiti jer joj je netko rekao da je beba, Adi govoriti da nema ništa slatkog,...ali ništa od toga! Nema ničega, samo tišina! Zamolila sam tada kolege da barem puste neku glazbu...Već je bilo lakše! A

onda gdje je tu Tanjin vještici smijeh i vječiti optimizam, Daniela koja ganja tekstove, kutije od zdenka sira i samo na riži radi svašta, Ana koja iskulirano odgovara na sve sa "razumijem" i to sa potezom šminke, Dragan koji govorи o Australiji, businessu i životu na brodu, Nikol koja vuče krpe/krpice, botune/botunčice i svakakve stvarčice, Psihić kojemu su svi odlični i svima kaže da, Goga s ručnikom oko vrata koja traži izgubljene ključeve i mobitele uz premještanje namještaja, Ljiljana koja se ne gasi, Socka u žurbi s papirima koji padaju, čaja koji se prolijeva i kolega koji se brane od njezinih pokreta, Luli multipraktik, Neno na svojim jedrilicama, Manda u Lidlu u carstvu slatkiša, Mira i njezino stupanje od majka te rodila, Ema koja svira orkestar s loncima, Olja generalica, Stana čistunica, Nada sa svojim mesom, Sanja s brojkama na nebu i na zemlji, Zlata s dijeljenjem bombona djeci. Kako mi je samo tada falila tišina...a sada!?

Odmah sam drugoga dana poslana u obilazak u zatvor u Sisku (putem su mi pukle sandale pa sam u trgovini s cvijećem pitala zihericu da si ih "popravim"). Ružno mjesto: sve staro, male ćelije, vruće, skučeno, tužna lica a još tužnije "igralište"...nema vas...

Tada sam si rekla: "Ok, Lorena! Kao i za svaki posao, trebaš pronaći izazov!" Zasukala sam rukave i krenula osmišljavati iskustveno-edukativne radionice za osobe koji rade po zatvorima i kaznionicama. Dakle, moj izazov je bio učiniti da radnici budu zadovoljniji kako bi bolje radili sa zatvorenicima.

Do sada sam bila u gotovo svim kaznenim tijelima u Hrvatskoj. Negdje su bolji uvjeti, a negdje lošiji. I тамо има пуно активности за затворенike: crtaju, pišu, uče, izrađuju razne predmete, rade na poljima, u tvornicama, u kuhinji, u blagovaonici, čiste,...Bitno je da su okupirani! Negdje su gotovo uvijek затvoreni dok su negdje često van ćelija u sklopu kaznionice gdje postoje parkovi, šume, livade, polja,...a to gdje će biti, ovisi o njihovom ponašanju! Ako su jako opasni, onda ih se posebno čuva i samo jednom dnevno mogu prošetati uz stalni nadzor Pravosudne policije.

Sada zaista idem, kako Pačo reče, od zatvora do zatvora i vodim iskustveno-edukativne radionice za radnike zatvorskog sustava. Čudni neki ljudi! Jako ozbiljni i ljuti, ali već nakon prvih pola sata radionice izade iz njih dječja znatiželja i želja za igrom. Dok sam ja imala tremu voditi grupu ljutih ljudi, provocirali su me, neki su bili i vrlo neugodni, ali kada sam ja promijenila stav i kada me prestalo biti strah, sve se to promijenilo. Sada i oni

"najtvrdi" surađuju, izražavaju zadovoljstvo što sudjeluju te se i zahvaljuju zbog uloženog truda i strpljenja, izjavljuju da je to korisno za njih. Našla sam izazov na poslu, a ciljeve postižem svakoga puta kada tužna lica postanu vedrija. Vidite, čak i u ružnim i teškim uvjetima možeš biti veseo! Bitno je samo ne zaboraviti se igrati, smijati, naći lijepo stvari u svemu i nikada ne gubiti nadu.

U međuvremenu sam našla drugi stan, živjela sam neko vrijeme sa cimericom opsesivno-kompulzivnog poremećaja (neka vam Psihić objasni što je to), a sada živim s dečkom. Upisala sam se na plesni tečaj tanga, našla prijatelje, igram odbojku na pijesku (više roštiljam, nego igram), idem na večeri karaok, na koncerte, "posuđujem" tuđu djecu kako bi išla gledati crtiće (uskoro će biti u kinima "U potrazi za Dorom"), skupljam djecu po kvartu da im pomognem u učenju, šećem po Bundeku i ganjam labudove, gledam slatke male patkice kako plivaju i mašu repičem...mljac! Sve u svemu, zanimljivo!

Zaključak:

- 1. Pazi što poželiš jer bi ti se moglo ostvariti**
- 2. Svako zlo za neko dobro**
- 3. Čovjek se na sve nauči**
- 4. Izazov je ključ motivacije**
- 5. Strah je neprijatelj uspjeha**
- 6. Ne odustaj od svojih ciljeva**

I ne zaboravite se igrati!!! Pusaaaaaaaaaaaa, vidimo se ovog ljeta! ☺

VOLONTERSKI DOJMOVI

Djeca su smisao života, a dječji osmijeh najveći blagoslov što ga čovjek može doživjeti. Usrećiti dijete za mene je sreća i zato sam zahvalan osoblju Doma što su mi omogućili da budem sretan. Zahvalan sam vam od svega srca! Mislim da ste svi odreda super ekipa, altruisti i profesionalci prije svega. Nadam se da ćemo se još dugo družiti!

volunter Goran Vodopija

Ovo je priča o prijateljstvu Karla Vitasovića i njegove volonterke Sanje Špiritović. Ovo je priča o prijateljstvu svih nas sa Sanjom, ovo je priča o Sanji, djevojci iz Sarajeva, sada našoj sugrađanki koja je baš...ali baš, jedna draga, dobra, jedina i naša Sanja...

Jednom je Karlo za domaću zadaću trebao napisati priču "Neobična igračka". I napisao ju je. Njegova neobična igračka je maleni helikopter, dovoljno mali da samo on u njega stane.. I jednog dana, kaže, ta ga je igračka odvela čak u svemir..

-Jel' znaš ti, Karlo, da možeš postati što god poželiš?! – govorim mu ja dok s oduševljenjem čitam tu njegovu priču.. – „Zaista, sve ono što istinski poželiš, ti možeš ostvariti, čak možeš sagraditi ovaj maleni helikopter i putovati s njim u svemir!!!

"Kako??????" - s nevjericom me gleda svojim plavim okicama, dok očekuje moj odgovor..

„Pa, fino“-kažem ja- „tko je napravio svemirsku letjelicu?! To je sagradio neki čovjek, koji je vjerojatno kao dijete, možda čak tvojih godina, razmišljao o tome kako bi baš fora bilo imati igračku s kojom ćeš putovati na mjesec! I vidiš danas neki ljudi putuju na mjesec, u svemir!!! Možeš ostvariti što god poželiš...samo trebaš željeti , sanjati i vjerovati!!!“

I naravno, trebaš imati nekog tko će vjerovati u tebe, tko će te podržavati i poticati da sanjaš... to mu nisam rekla... jer on to na sreću već ima, jer ima mene ☺.. ali evo , zato volontiram... da bi vratila bar mrvicu vjere u snove, da bi dala bar maleni poticaj mašti, jer ona je kreator naše budućnosti...

Dok sjedim ispred laptopa i razmišljam o tome kako da sastavim svoje volontersko iskustvo u par redaka ovog članka, gledam Karluča, kako udobno zavaljen na kauču sjedi, pije kakao, gleda crtiće i mazi mačku Milicu ...osjeća se sigurno, udobno mu je .. zadovoljan je ..sretan je..i sa svakim njegovim osmjehom moje srce je sve veće i veće..

Vraćam film unazad i prisjećam se naših početaka ..mog prvog razgovora s odgajateljicom Lorenom. Ona je dolazila na kavu u kvartovski kafić u kojem sam tada radila i onako usput sam joj spomenula kako bih voljela volontirati negdje. Na to je ona odgovorila: "Pa ja radim u Domu, dođi kod nas?!" Bila sam jako sretna i uzbudjena. Dok sam čekala prvi razgovor s psihologom Mladenom, razmišljala sam o tome što bi ja toj djeci mogla ponuditi?! Pa možda ja i nisam za

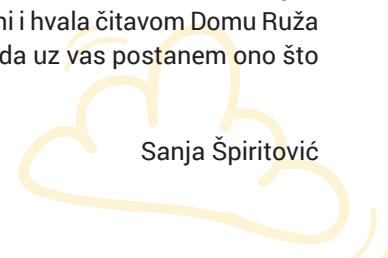
to! Nemam nekih ekstra novaca da ih vodim na sladolede, kolače, kupujem igračke, robu ... što da im pružim?????!!!! Ok, Sanjo, nije materijalno ono što je bitno, ti to znaš!! Imaš životno iskustvo (živim sama od svoje 17.god.), a sva ta djeca će jednog dana izaći iz Doma i početi samostalan život.. Radit ću im radionice domaćinstva-osnove kuhanja, šivanja i sl. Nakon par razgovora s Mladenom, moji volonterski planovi su otišli u nekom drugom smjeru. Upoznala sam ovog predivnog dječaka, koji sjedi-leži ..preko puta mene i mogu reći da se od tog dana moj život u potpunosti promijenio! Naše druženje traje već tri godine i znam da će trajati do kraja života ..

Počeci su bili...pa.. bili su ☺..kao i svako upoznavanje ..jer i ja sam njemu prva volonterka, pa smo "ispipavali teren"...kako, tko i koliko ☺.. Bilo je dana kad nam je bilo jaaaakoo dosadno, i ta dva i pol sata su se činila kao čitava vječnost, jer nismo znali što da radimo, gdje da idemo, što da pričamo..Bilo je dana i kad smo plakali jer smo trebali pisati zadaću, učiti abecedu..ma, bilo je svega ☺..

Moj cilj nije bio da mu promijenim život i da napravim čudo.. Moj cilj je bio da budem i ostanem netko tko je uvijek TU! Ako je druženje utorkom u 16.30..ja sam TU! I sada, tri godine kasnije, Karlo je uz sestru Mariju, udomljen u jednu prekrasnu obitelj.. i kao svaki početak i ovaj je težak i ima svojih dobrih i težih dana, ali jedna stvar je konstantna- ja sam i dalje TU u njegovom životu. I kako mi je bitno da on to zna, da osjeti..

Kao i svakom životom biću, a pogotovo ovim malim anđelima, koji su prošli kroz tako puno velikih i teških životnih promjena, važnije od skupe garderobe, hrpe igračaka, slatkisa, sladoleda je znati da imaju nekog tko je tu, bez obzira na sve, bez obzira na njihove ocjene, bez obzira na njihovo ponašanje tog dana. Da samo svojim postojanjem zaslužuju budu voljeni, da su vrijedni poštovanja i ljubavi, da je u redu sanjati, željeti, voljeti i osjećati!

I dalje sam aktivna volonterka u Domu, imam nove male prijatelje Emanuela, Filipa, Petra i Oliju i svaki put kad mi se odgajatelji iz Doma zahvaljuju, ja imam potrebu zahvaliti njima.. jer neopisiv je taj osjećaj kad sa svakim njihovim osmjehom, uspjehom, srećom i ti kao čovjek rasteš strelovitim brzinom ..rasteš, spoznaješ, cvjetaš. I evo, ovo je idealna prilika da se zahvalim svim svojim malim prijateljima, hvala Loreni i hvala čitavom Domu Ruža Petrović jer ste mi omogućili da uz vas postanem ono što sad jesam - BOLJI ČOVJEK!

Sanja Špiritović

11.veljače 2016. u četvrtak krenuli smo na put prema Mađarskoj. Polazak u 7 sati ujutro, dolazak-19 sati navečer, daleka je te Mađarska... Projekt "Let's hear the voice of human's best friends" nas je podučio ljubavi i brizi za meni najmilije kućne ljubimce- pse, pa smo pomoću tog projekta upoznali više onih mesta koja se nazivaju skloništima za pse.

Jedno jutro moja razrednica Tea Šiško razveselila me informacijom da sudjelujem u projektu s prijateljima iz Mađarske. Bit ću iskrena- ne znam baš pravo ime tog projekta, ali možemo ga nazvati "Let's hear the voice of human's best friends". Projekt govori o našim najmilijim kućnim ljubimcima, psima. Podučava nas ljubavi i brizi, te nas uči kako se odnositi prema psima. Sudjelujemo u njemu s jednom Srednjom školom iz Mađarske iz malog gradića po imenu Eger. Od 11.2.2016 do 15.2.2016 sa svoja tri prijatelja, osmaša iz Osnovne škole "Veruda", u pratnji profesora iz geografije Gambirože uputili smo se prema Egeru. Svi smo se ujutro u 7 sati našli na autobusnom kolodvoru u Puli. Bili smo veoma znatiželjni i radosni jer nismo imali pojma tko nas tamo čeka. Put je prošao naporno, ali zabavno. Napokon smo stigli na određeno mjesto i bili smo užasno iscrpljeni i umorni. Put je trajao oko 12 sati. Našli smo se u njihovoj Srednjoj školi "Andrassy György Catholic Busije se Academy..." i tamo su nas dočekali naši domaćini. Svatko od nas se uputio sa članovima obitelji kod koje je bio smješten. Ja sam bila smještena kod jedne vrlo drage djevojke koju sam tamo upoznala, ali smo dan prije komunicirale preko facebooka. Moja prijateljica Dea bila je samnom u toj obitelji, dok su Jan i Laura bili odvojeni. Svako jutro bi se svi zajedno nalazili u školi, prijatelji iz Pule, te prijatelji iz Egera. Sljedeće jutro nakon što smo stigli, plan nam je bio posjetiti skloništa za pse i s njima provesti 2 do 3 sata, što smo i učinili. Zajedno smo se igrali, saslušali kako ti psi funkcioniraju u skloništu, kako su organizirani ljudi koji

brinu o njima. Pse smo šetali dok god smo htjeli. Tog smo dana još razgledali njihovu školu, grad, sudjelovali u radionicama, te ponešto naučili o mađarskoj kulturi. Drugi dan smo također volontirali u skloništima za pse. Pošto smo jako ogladnjeli nakon volontiranja, prvo smo se uputili u stan Janovog domaćina Normana, te smo se tamo presvukli i nešto smo malo prigrcnuli, jer nas je u restoranu čekao ručak. Nakon ručka smo imali slobodno vrijeme, te se na kraju svatko uputio kod svojeg domaćina.

Slijedeće jutro, na Valentino, uputili smo se u glavni grad Mađarske, Budimpeštu. Iskreno, to mi je bio najljepši i najbolji dan. Budimpešta je vrlo, vrlo lijep i velik grad. Vozili smo se metroom (podzemni vlak), razgledavali grad, a za nagradu jer smo bili dobri poveli su nas u razgledavanje Zoološkog vrta. Ahh, nešto divno! Za ručak smo jeli božanstveni kebab- nešto predivno! Predzadnji dan nam je preostao za druženje, shopping, te izradu plakata. Bilo je stvarno odlično, te jedva čekam njihov dolazak u Pulu, te se nadam da ćemo biti što bolji domaćini.

Zehra Novljaković

OSMOSMJERKA

U mreži osmosmjerke pronađi i zaokruži 21 ribarsku mrežu s donjeg popisa. Ako sve uradiš dobro ostat će ti 8 nezaokruženih slova koja čitana vodoravnim slijedom daju naziv još jedne ribarske mreže.

mreže umrežio: Mladen

A	C	I	R	A	L	P	I	C	S	V	P	P
A	R	C	N	U	K	A	B	A	Š	L	A	O
C	E	A	A	Ć	O	K	C	G	I	A	P	T
I	Č	N	K	R	D	I	A	V	E	K	U	E
R	I	E	L	NJ	R	V	A	NJ	R	A	N	G
A	J	R	R	A	U	R	R	R	Ž	E	A	A
Š	A	E	M	N	I	K	A	Š	A	E	Ć	Ć
U	K	Č	A	C	L	O	G	O	K	NJ	R	A
K	A	R	A	D	R	A	K	O	L	A	U	M
S	A	G	E	N	A	R	E	L	V	A	R	T

CIPLARICA
MREŽNJAK
SKUŠARICA

ČERENAC
PAPUNA
ŠABAKUN

GAVUNARA
PLIVARICA
TRAVLERA

KOĆA
POTEGAČA
TUNJARA

KOGOL
REČIJAK
VLAK

KUNJKARA
SAČMARICA
VREĆA

LOKARDARA
SAGENA
VRŠKA

rješenje: SRDELARA

S	A	G	E	N	A	R	T
K	A	R	A	D	R	A	M
U	K	Č	A	C	L	O	A
S	A	E	M	N	I	K	C
A	J	R	R	A	U	R	A
R	I	E	L	NJ	R	V	G
I	Ć	N	K	R	D	I	T
C	E	A	A	Ć	O	K	P
A	R	C	N	U	K	A	O
A	G	I	R	A	L	P	P

DOMSKI HRAN
LAMC BEI